

05
2026

VELKOMEZIŘIČSKO

Ouředníček: Z koníčku
se stala práce

VELKOMEZIRIČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:

Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Váchová

Redaktor: Tomáš Adam

Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930

E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziríčka.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziríčka bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
6. května 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
22. května 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00

Středa: 10:00–12:00

Pátek: 8:00–12:00

Úvodník

Alexandros Kaminaras
starosta

Vážený spoluobčané, milí sousedé,

rád bych vás v úvodu pozval na slavnostní otevření dětské skupiny Sluneční na Hlaništích, které proběhne 30. května a spojíme jej s velkým dětským dnem. Čeká nás pestrý program pro malé i velké – více informací najdete hned na vedlejší stránce.

Pokračujeme také v přípravách významných investic. Jednou z nich je modernizace zimního stadionu, který by měl získat novou střechu a opláštění dle návrhu studia CUBOID architekti. Na tento projekt chceme požádat o dotaci z Národní sportovní agentury, podobně jako u sportovní haly. Zimní stadion by se tak po nedávné modernizaci interiéru mohl dočkat i nového „kabátu“, který bude mnohem vhodněji zapadat do přilehlé zástavby a zlepšit tepelné izolační vlastnosti budovy.

Stavba náměstí v těchto dnech finišuje s ulicemi okolo kostela. S ohledem na bezpečnost dětí docházejících do přilehlé základní školy dochází ke změně dopravního režimu v Kostelní ulici. Nově se do ní bude vjíždět pouze z Novosadů. V souvislosti s tím vzniká u Kotvičky nový systém podélného parkování a další parkovací místa přibudou také před železářstvím.

Právě kvůli rekonstrukci náměstí zažívá plocha Svitů velký nápor aut. Proto s příchodem stabilně vyšších teplot vyasfaltujeme pomyslný ovál, ze kterého se odbočuje do jednotlivých parkovacích míst.

Možná jste si všimli, že jsme již v loňském roce vyhlásili program na podporu obnovy fasád domů v centru města. V prvním kole jsme přijali 6 žádostí a částku 1 milion korun jsme tím vyčerpali (každý mohl žádat max. o 200 tisíc Kč). Letos jsme s kolegy zastupiteli vyhlásili 2. kolo nabídky této podpory (opět 1 milion Kč) a opět evidujeme další žádosti. Naším cílem je, aby po dokončení rekonstrukce náměstí působilo centrum města důstojně a reprezentativně, aby nebyly nové jenom dlažby, mobiliář a zeleň, ale i fasády domů, které nejvýznamnější plochu ve městě ohraničují. Město Velké Meziříčí tuto snahu podpořilo jednak již zmíněným programem, jednak vyčleněním peněz na obnovu fasád budov v majetku města – staré radnice, nové radnice nebo také Dózy.

Víme, že rekonstrukce přináší podnikatelům i provozovatelům komplikace. Proto jsme se rozhodli snížit nájemné v městských nebytových prostorách zasažených stavbou na polovinu a přál bych si, aby k tomuto kroku přistoupili i soukromí pronajímatelé. Vnímám to jako konkrétní pomoc v této náročné době.

Radost mám i z menších projektů, které zpříjemní každodenní život – například na dopravním hřišti jsme právě otevřeli nové veřejné griloviště, které bude sloužit všem generacím.

Dovolte mi také připomenout několik blížících se akcí. Už 9. května se můžete těšit na Férovou snídani v zahradě Husova domu. O den později proběhne setkání historických vozidel ve Svitě. Ve dnech 10. a 17. května vás dopoledne zveme do špitálku a 17. května také na dětské odpoledne s hasiči (za hasičkou). Dne 23. května v Jupiter klubu zahrají Muzikanti dětem a 14. června budou tradiční pouťové slavnosti.

Děkuji vám za vaši spolupráci, trpělivost i zájem o dění ve městě.

VELKOMEZIRIČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

[f](https://www.facebook.com/velkomezirisko) [y](https://www.youtube.com/velkomezirisko) [@velkomezirisko](https://www.instagram.com/velkomezirisko)

Sluneční startuje! Přijďte na velký dětský den

Slavnostní otevření dětské skupiny Sluneční spojené s velkým dětským dnem se blíží!

Přijďte v sobotu 30. května od 13:30 na Hliniště a užijte si odpoledne plné radosti, her a zábavy pro celou rodinu.

Mezinárodní den dětí oslavíme společně – čekají vás písničky, divadelní představení, parkourové vystoupení i interaktivní workshopy. Chybět nebudou skákací hrady

ani tvořivé dílničky. „Program jsme připravili pro všechny děti – od těch nejmenších až po starší školáky – aby si každý našel to své a odnesl si krásný zážitek,“ uvedla radní Andrea Vašíčková.

Během odpoledne budete mít také jedinečnou příležitost prohlédnout si novou dětskou skupinu Sluneční, která zahájí svůj provoz už v pondělí 1. června, symbolicky na Mezinárodní den dětí.

„Tento svátek nám každoročně připomíná, jak důležité je vytvářet dětem bezpečné, podnětné a laskavé prostředí pro jejich zdravý rozvoj a spokojené dětství. O to větší význam má pro naše město i rodiny otevření nového místa, které rozšíří možnosti kvalitní péče o nejmenší a podpoří sladování rodinného a pracovního života,“ dodala Andrea Vašíčková.

Martina Váchová

Dětský den

**Sobota 30. května
od 13.30 hodin**

**Dětská skupina
Sluneční na Hliništích**

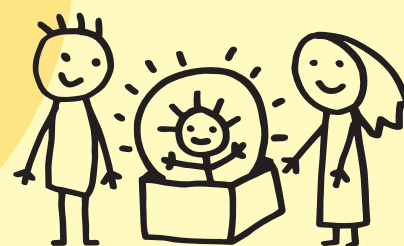
Labil bones
klaunérie

SHACADEM
parkurová show s workshopem

Bibibum
písničkový a taneční pořad

Skákací hrady
Malování na obličej
Tvoření s Dózou
Fotící bedýnka
Občerstvení
Program
pro celou rodinu

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

Kvůli bezpečnosti dětí se do Kostelní z náměstí vjíždět nebude

Rekonstrukce Kostelní bude hotová v květnu. Dopravní režim v ulici se změní.

Dlaždiči nyní dokončují povrchy kolem Kotvičky a brzy se rozběhnou práce i na novém osvětlení kolem kostela. V této lokalitě dojde ke změně dopravního režimu. Po dokončení stavby už nebude možné vjíždět do Kostelní ulice přímo z náměstí, jako tomu bylo dosud. Důvodem je zvýšení bezpečnosti školáků. Zásobování obchodního domu, prodejny nábytku a příjezd

k tělocvičně, bytovému domu i do lokality Rozkoš budou nově vedeny pouze z ulice Novosady. Z tohoto důvodu se mění také systém parkování u Kotvičky. Aby zůstala zachována zákonem předepsaná šířka vozovky pro průjezd aut a místo pro invalidy, jsou na parkovišti podélná stání. Počet parkovacích míst proto doplní kolmá stání před železářstvím.

Na dokončení čeká ulička K Haltýři, kde zatím chybí šachta, kterou bude možné přivést na místo až po dodláždění Kostel-

ní ulice. Následně firma dokončí i práce v této části centra města.

Na spodní straně náměstí pokračuje stavba vodovodu a od Dózy směrem do náměstí už stavbaři začnou dělat konstrukční vrstvy pod chodníky, aby pak mohli začít dláždit. Na horní straně náměstí pokračuje stavba splaškové kanalizace.

Budování nového dětského hřiště na Rozkoši začne ve druhé polovině června. Firma položí korkový bezpečnostní povrch a osadí herní prvky. **Martina Váchová**

SPORTOVEC MĚSTA 2025

Sportovci města jsou Roman Jaša a házenkáři

Večer 23. dubna se nesl ve znamení dvacátého sedmého ročníku vyhlášení Sportovce města Velké Meziříčí. „Dvacátý sedmý ročník je nejlepší deklarací toho, jak moc město Velké Meziříčí sport podporuje. Jsme přesvědčeni, že tím výrazně pomáháme zvyšovat pohybovou gramotnost dětí,“ uvedl starosta města Alexandros Kaminaras a dodal: „Fyzicky zdraví lidé jsou pak i mentálně zdraví, a jsou tak přínosem pro společnost. A to je ten důvod, proč v posledních letech tolik investujeme do sportovních zařízení.“ Ocenění předávali významní hosté jako fotbalová reprezentantka a hráčka Slavie Pra-

ha Lucie Bendová, prezident házenkářského svazu Ondřej Zdráhal, jeden z nejlepších světových volejbalistů Patrik Indra a házenkáři Adam Jaša a Ondřej Trifanov. V hlavní kategorii jednotlivců nad 19 let zvítězil Roman Jaša (volejbal TJ Spartak), který se slavnostního vyhlášení bohužel nemohl zúčastnit. Na druhém místě skončila Sára Pavlidu (atletika TJ Sokol) a na místě třetím Martin Janíček (házená TJ Sokol). Kategorii družstev nad 19 let ovládl mužský tým házené TJ Sokol, druhá příčka patří volejbalistům TJ Spartak a třetí pak hokejistům HHK.

Umístění v ostatních kategoriích

Jednotlivci do 15 let: 1. Dita Padalíková – házená TJ Sokol, 2. Vanesa Prokopová – atletika TJ Sokol, 3. Alois Pátek – volejbal TJ Spartak. Družstva do 15 let: 1. Starší žáci – volejbal TJ Spartak, 2. Starší žáci – fotbal FC, 3. Starší žáci – hokej HHK. Jednotlivci do 19 let: 1. Adam Červinka – atletika TJ Sokol, 2. Jakub Uchytíl – házená TJ Sokol, 3. Tomáš Koumar – volejbal TJ Spartak. Družstva do 19 let: 1. Mladší dorostenci – házená TJ Sokol, 2. Kadeti U18 – volejbal TJ Spartak, 3. Mladší dorost – fotbal FC.

Petr Chňoupek

Zimní stadion dostane nový plášť

Zimní stadion čeká další významné vylepšení. Po modernizaci ledové plochy a vnitřního zázemí v roce 2023 se město chystá na druhou etapu rekonstrukce, která se zaměří na vnější podobu budovy.

„Zimní stadion prošel v uplynulých letech rozsáhlou modernizací interiéru – především toho, co je důležité pro samotnou hru. Obálka budovy zůstala netknutá, a hlavně střecha je již v takovém stavu, že si žádá brzkou opravu,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras a dodal: „Uvědomili jsme si, že před sebou možná máme příležitost věc pojmout komplexněji a zabývat se celkovou výměnou kabátu zimního stadionu tak, aby hokejový stánek získal moderní výraz.“

Návrh, který vytvořili architekti Pappovi ze studia CUBOID architekti, se snaží o tvarové i materiálové scelení obou na sebe navazujících objektů – zimního stadionu a hospody s obchodem. „Stavby se tím propojují v jeden celek, který má nejenom moderní výraz, ale je i citlivý vůči svému bezprostřednímu okolí a nepůsobí tolik rušivě při pohledu na zámek tyčící se nad ním,“ uzavírá starosta. V současnosti probíhá příprava projektové dokumentace, jejíž náklady se budou pohybovat těsně pod hranicí 900 tisíc korun. Samotnou realizaci nového pláště objektu by mohla podpořit až dvacetimilionová dotace z Národní sportovní agentury, o kterou město plánuje požádat letos na podzim.

Martina Váchová

Budovu úřadu čeká rekonstrukce. Radnice bude mít novou fasádu

Město v letošním roce počítá s celkovou rekonstrukcí nové budovy městského úřadu a opravou fasády staré radnice.

Novou budovu městského úřadu čekají opravy hygienických zařízení, podlah v chodbách a také fasády. Ve staré budově radnice měla proběhnout pouze rekonstrukce zázemí v posledním patře a oprava západního štítu. Zastupitelé na svém dubnovém zasedání však rozhodli, že tato budova si zaslouží opravu celé fasády. K již schválené částce 5 097 200 korun proto přidali 2 090 000 korun.

Oprava fasády se jeví jako potřebnou i ve vztahu k rekonstrukci náměstí, jehož je radnice samozřejmě nedílnou součástí. Po skončení rekonstrukce bude radnice, stejně jako kostel, nasvícena. Oprava fasády kostela začne také letos, a to nejdříve na kostelní věži. Město k opravám motivuje i majitele dalších domů v historickém centru, proto již podruhé spustilo program na podporu oprav fasád. Nová fasáda radnice je tak jen logickým vyústěním snah města o důstojné a reprezentativní centrum.

Petr Chňoupek

Město snižuje nájemné na náměstí

Rada města schválila snížení nájemného v nebytových prostorách zasazených rekonstrukcí náměstí.

Nájemné se sníží o padesát procent, a to na dobu šesti měsíců (druhé a třetí čtvrtletí), a týká se osmi provozovatelů v objektech, jejichž vlastníkem je město.

„Je to naše snaha o vstřícnost a pomoc provozovatelům v době ztížených podmínek na náměstí,“ uvedl starosta města Alexandros Kaminaras.

Petr Chňoupek

Do špitálku se vrátí život. Opuštěná budova prošla velkou proměnou a už v létě ji obsadí děti a mládež.

Špitálek prošel obnovou. Z chátrající památky je místo pro děti

Před dvěma lety Špitálek na Komenského ulici získala velkomeziříčská farnost, která ho směnila s městem za farní zahradu na Třebíčské. „Původně jsme o Špitálek měli zájem hlavně proto, že spodní byt sloužil jako zázemí pro špitální kostelík,“ říká děkan Jiří Kaňa a dodává: „A vzhledem k tomu, že jsme už dávno chtěli zřídit dětskou skupinu, o kterou byl mezi farníky dlouhodobý zájem, měli jsme hned i další náplň objektu.“ Spodní část budovy tak obsadí dětská skupina Ovečka a zázemí pro špitální kostel sv. Kříže, nahoře budou sdílené klubovny pro skauty a další. Stejně jako dosud bude Špitálek i nadále poskytovat zázemí pro kostelík nejen při duchovních akcích, ale také při koncertech, přednáškách a podobně.

Dětská skupina Ovečka rozjede svou zkušební činnost už brzy – formou příměstských táborů. „Pořádáme dva turnusy první dva týdny v srpnu pro děti od dvou let po předškoláky,“ říká zakladatelka spolku Michaela Kazdová s tím, že následně od 20. srpna zahájí adaptační pobyty dětská skupina.

Budova špitálu ze 16. století, nešetrně přestavěná v minulém století na byty, nebyla v dobrém stavu a poslední asi tři roky byla opuštěná. Vyžadovala proto kompletní rekonstrukci, do které se farnost pustila v květnu 2025. „Bylo nutné vyměnit podlahy a udělat podlahové topení, osadit nová okna a dveře, udělat nové omítky, hygienické zařízení, zateplení půdy. Na střechu jsme instalovali fotovoltaickou elektrárnu,“ popisuje práce Stanislav Rosa, technik stavebních investic velkomeziříčského děkanství. Dle památkářů je rekonstrukce budovy mimořádně citlivá a zdařilá. „Může jít příkladem pro další vlastníky kulturních památek. Nové podlahy s dlažbou v historizujícím stylu, dveře z masivu, omítky, doplňky – vše bylo vybráno a zhotoveno s respektem ke stáří a hodnotě domu,“ vydvihla Lucie Volfová z památkové péče. Součástí rekonstrukce je i obnova zahrady za budovou, kde vznikla krytá terasa, jímka na dešťovou vodu a přibyly hrací prvky pro děti. Zahradu za špitálkem mohou děti užívat i společně se zahradou za kostelíkem, odkud zmizí zvon a přesune se

ke kostelu sv. Mikuláše. Oba prostory jsou propojené a bezpečné.

Celkové náklady rekonstrukce jsou 13,5 milionu korun, z toho 3,7 milionu korun činí dotace na snížení energetické náročnosti budovy z ministerstva životního prostředí a 200 000 korun dostala farnost od města Velké Meziříčí na novou fasádu. „Ta bude ve stejné barvě jako stávající, okna budou zelená. Chtěli bychom udělat novou fasádu i na kostele sv. Kříže, když už je celá ulice Komenského krásně opravená. Požádáme o podporu z programu na opravu fasád,“ dodává Jiří Kaňa.

Zdařilou rekonstrukci, která probíhá od září 2025, si lidé prohlédnou už 10. a 17. května, kdy farnost chystá od 8:30 do 12 hodin dopoledne otevřených dveří. Žehnáni domu proběhne o letní pouti 14. června. V 10:30 bude biskupský vikář o. Pavel Šenkyřík sloužit mši v kostele sv. Mikuláše a odtud se farníci přesunou do špitálku. „Účast Pavla Šenkyříka při žehnání je jasná, nápad na založení farní dětské skupiny je jeho,“ uzavírá Kaňa.

Text a foto Martina Váchová

Špitálek z pohledu památkové péče

Jednopatrová budova č. p. 123 byla vystavěna v 16. století na starších základech. V roce 1786 prošla radikální klasicistní úpravou. Objekt přiléhá k severní stěně v jádru gotického kostela sv. Kříže, s kterým je i funkčně propojen. Špitál patří mezi nejstarší zástavbu města a je pozoruhodný svým stavebně historickým vývojem.

V 80. letech 20. století prošel další radikální nešetrnou přestavbou, která zahrnovala změnu dispozice, výměnu oken a dveří, podlah, obnovu střechy, náhradu stropů, nové instalace a sanační úpravy v přízemí. Došlo k nenávratným ztrátám významných kulturně historických hodnot původních autentických materiálů a prvků.

Stav objektu byl z důvodu dlouhodobě zanedbané údržby a nevhodných úprav ve velmi špatném stavu. Bylo těžké najít jeho vhodné využití i proto, že Špitálek vlastnilo město a kostel sv. Kříže farnost, přitom oba objekty byly odedávna provázané.

V současné době vlastní dům i kostel farnost a díky jejímu přístupu mohl objekt projít rekonstrukcí, která rehabilituje jeho stav bez dalšího znehodnocení. Farnost našla pro objekt vhodné využití, které ho znovu oživí i s využitím přiléhající zahrady.

PŘIHLÁŠKY DO
DĚTSKÉ SKUPINY
OVEČKA

O ŠPITÁLKU
V NAŠEM SERIÁLU
ULIČNÍK

Zastupitelé rozdělili peníze z grantu pro terénní pečovatelskou službu

Zastupitelé na svém dubnovém jednání schválili rozdělení peněz z grantového programu města Velké Meziříčí pro terénní pečovatelskou službu. K rozdělení byly zhruba tři miliony a sedm set tisíc korun. Jde o finance z příspěvků jednotlivých obcí zapojených do terénní pečovatelské služby v rámci ORP Velké Meziříčí.

Peníze byly rozděleny mezi pět zájemců: Městys Měřín, Městys Křižanov, Poliklinika Velká Bíteš, Tomáš Rohovský a Sociální služby města Velké Meziříčí.

Terénní pečovatelská služba v rámci Mikroregionu Velkomeziříčsko-Bítešsko funguje na principu financování obcemi od 1. led-

na 2024. Jejím hlavním cílem je rozšíření pečovatelské služby na celé území tak, aby tato služba byla v případě potřeby dostupná všem obyvatelům místně, časově i úkonově. Do projektu je zapojeno celkem 54 obcí v ORP Velké Meziříčí.

Pečovatelská služba je určena lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu vysokého věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení. Pečovatelky této služby jezdí pomáhat lidem přímo do jejich domácností. „Jde o adresnou pomoc potřebným, zejména seniorům tam, kde je třeba – přímo v jejich domácnostech ve městě i v těch nejmenších obcích,“ uvedl

místostarosta Velkého Meziříčí Martin Kaman a dodal: „V případě, že byste měli o danou službu zájem, obraťte se na starostu ve své obci nebo u nás ve městě přímo na Sociální služby města Velké Meziříčí.“

Za dva roky provozu si služba našla pevné místo v regionu a setkala se s velmi kladným přijetím. „Jsme prvním regionem v Kraji Vysočina, který zavedl tento systém financování. Podobné systémy, inspirované tím naším, zavádí už i na Náměšťsku, Žďársku, Bystřicku a Novoměstsku,“ prozradil Martin Kaman, který zároveň poděkoval obcím z Mikroregionu Velkomeziříčsko-Bítešsko za spolupráci. **Petr Chřoupek**

Město znovu podpoří lékaře

Lékaři, kteří již působí nebo plánují působit ve Velkém Meziříčí, mohou znovu žádat o návratnou finanční výpomoc. Město tímto krokem usiluje o přilákání nových poskytovatelů zdravotních služeb a zároveň o podporu rozvoje a zkvalitnění péče u stávajících ordinací.

Program má pomoci nejen novým lékařům, ale i těm, kteří ve městě již pracují – například při rozšiřování provozu, modernizaci vybavení ordinací nebo zajištění další odborné péče.

Vyčleněn je jeden milion korun. Žádosti je možné podávat od 1. června do 31. července 2026. O jejich schválení rozhodne městské zastupitelstvo v září letošního roku.

Martina Váchová

Média nedáme, vzkazují studenti

Studenti, učitelé a veřejnost se 22. dubna o velké přestávce sešli před budovou gymnázia, aby vyzvali vládu ke stažení návrhu zákona o médiích veřejné služby.

K výzvě Média nedáme! se spolu s více než 190 dalšími školami v Česku připojilo i velkomeziříčské gymnázium. Cílem je vyjádřit nesouhlas s plánovaným zrušením koncesionářských poplatků a obavy o nezávislost České televize a Českého rozhlasu.

Studenti přečetli prohlášení. „Společně vyzýváme vládu, aby celý návrh stáhla a ponechala televizní a rozhlasové poplatky, které zajišťují stabilní a předvídatelné financování veřejnoprávních médií. Proto vás všechny i širokou veřejnost žádáme: Podporujte dál s námi veřejnoprávní média, která slouží nám všem, i když se zrovna nedíváme. A proto se připojte k petici Podpoř podpisem od organizace Díky, že můžem, a přidejte se tak k desetit tisícům dal-

ších, kteří vzkazují, že média mají sloužit lidem, ne politické moci,“ zaznělo v prohlášení.

Studenty přišli podpořit i lidé z řad veřejnosti. Odpůrci akce nedorazili. Přitom na sociálních sítích byli „slyšet“ právě oni. Objevily se komentáře, že studenti nesledují ani neplatí ČT, a proto by do toho neměli mluvit, jsou to děti, které tomu nerozumí nebo že ani nevědí, proč na akci jsou. „Omezovat média je špatně a my do toho, myslím si, máme co mluvit. Týká se nás to. Jde o naši budoucnost, ve které budeme žít,“ odpověděl kritikům student Adam Pešek.

Celorepubliková akce je iniciativou studentů Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Reagují na vládní návrh zákona o médiích veřejné služby, který počítá se zrušením koncesionářských poplatků, převedením financování těchto médií pod státní rozpočet a současně i se snížením rozpočtů obou institucí. **Martina Váchová**

Těšte se na pouťové slavnosti, tentokrát v Jupiter klubu

Letošní ročník tradičních pouťových slavností ve Velkém Meziříčí přinese jednu zásadní změnu. Z důvodu probíhající rekonstrukce náměstí se hlavní hudební program přesouvá do prostor Jupiter klubu, konkrétně do velkého sálu.

Pouťové slavnosti se uskuteční v sobotu 13. června 2026 od 13:30 hodin a návštěv-

níci se mohou těšit na pestrý hudební program. Vystoupí dechová kapela Vlčnovjanka, zpěvačka Tanja, skupina Vltava a známá skupina Mňága a Žďorp.

Dobrou zprávou pro všechny návštěvníky je, že vstup na koncerty je zdarma.

Pouť však nabídne i další tradiční program. Farnost připravuje duchovní a doprovod-

né akce spojené s poutí a chybět nebudou ani oblíbené kolotoče a stánky, které budou umístěny v areálu Svitů.

Organizátoři věří, že i přes změnu místa si návštěvníci letošní pouťové slavnosti užijí a koncerty si zachovají svou jedinečnou atmosféru.

jc

Hráz vodního díla Mostišťe nebo jinak mostišťské přehrady si prohlédly čtyři desítky zájemců. Zdravé město Velké Meziříčí uspořádalo exkurzi, jejíž součástí byla i návštěva úpravy vody.

Exkurze na Mostišťe: Lidé si prohlédli hráz i úpravnu vody

Hráz, jejíž výstavba začala roku 1957 a roku 1961 byla přehrada uvedena do zkušebního provozu, je poměrně unikátní stavbou, dozvěděli se účastníci. „Na svůj věk je to poměrně odvážná a pokroková stavba, je štíhlá a má asymetrické půdorysné řešení,“ sdělil vedoucí hrázný Stanislav Bílek a dodal: „Byla vyhodnocena jako nejlepší sypaná hráz a podle nás je to i nejkrásnější sypaná hráz v České republice, a nejen v ČR. Není v ní ani trocha betonu. Všechno je jen násyp – jíl a kámen, obojí z místních zdrojů. Kámen se těžil přímo v místě zatopení.“

Na stavbě přehrady v padesátých letech pracovalo asi 1 100 lidí a celá stavba probíhala víceméně ručně, na místě byl jeden bagr a asi tři nákladní auta. Pět lidí skládalo kamenné obložení hráze. Dnes se o vodní dílo, jehož správcem je Povodí Moravy, starají čtyři hrázní.

Největší oprava hráze byla zahájena v roce 2005 kvůli poruše v těsnícím jádru a průsaku. Šlo o unikátní akci uplatňující metodu tryskové injektáže a sanaci těsnícího jádra v takovém rozsahu, v jakém nebyla v České republice ani v ostatních evropských zemích dosud prováděna. Následně byla hráz vybavena novým systémem bodů pro měření posunů v koruně hráze a dalšími prvky kontrolního systému.

Martina Váchová

Jako zdroj pitné vody by vodní nádrž Mostišťe nemohla fungovat bez úpravy vody. Ta se nachází několik set metrů pod hrází a v ní se z vody surové rodí pitná.

V letech 2012 až 2014 prošla rozsáhlou modernizací a zařadila se mezi nejmodernější úpravy vody nejen v České republice, ale i ve střední Evropě. Může za to technologie flotace rozpuštěným vzduchem. Mostišťe byly první úpravou v republice, kde byla tato technologie instalována. Tento systém úpravy vody, v kombinaci z onizací a filtrací za pomoci písku a granulovaného aktivního uhlí je výrazně rychlejší a efektivnější. „Maximální výkon technologické linky úpravy vody je 220 litrů za sekundu surové vody, což odpovídá 200 litrům za sekundu upravené vody,“ prozradil vedoucí provozu Jiří Dvořák.

Do úpravy je voda z přehrady přiváděna potrubím. Jako bioindikátor toxicity surové vody slouží pstruzi. Voda projde úpravou, UV zářením a pak už směřuje přes akumulaci nádrže do vodojemů ve Vídni, v Olši nad Oslavou, u Tří křížů a v Cyrilově a odsud už do vodovodních řádů.

Úpravna vody Mostišťe zásobuje vodou zhruba osmdesát tisíc obyvatel, mimo jiné i města Velké Meziříčí, Třebíč, Žďár nad Sázavou a Velká Bíteš.

Petr Chňoupek

Může si mladá rodina dovolit bydlení ve Velkém Meziříčí?

Důstojný život si bez kvalitního a stabilního bydlení lze jen těžko představit. Bydlení ovlivňuje pracovní příležitosti, vzdělávání dětí, zdraví i to, zda si lidé mohou dovolit založit rodinu. Právě proto patří dostupné bydlení k nejdůležitějším tématům současnosti.

Mladý pár nebo rodina s dětmi dnes často zjistí, že i běžný nájem představuje velkou část rodinného rozpočtu. V posledních letech je totiž vlastní i nájemní bydlení stále hůře dosažitelné. Prudký růst cen nemovitostí i nájmu se nevyhnul ani Velkému Meziříčí.

Podle cenové mapy Ministerstva financí činí tržní nájemné u bytu 3+kk v novostavbě přibližně 17 850 korun měsíčně, tedy asi 255 korun za metr čtvereční. Za posledních deset let se podle dostupných dat nájemné zvýšilo o více než 200 procent, zatímco růst mezd tak rychlý nebyl.

Jedním z nástrojů, jak růst cen alespoň částečně zmírnit, je městský bytový fond. Pokud město vlastní dostatek bytů určených běžným domácnostem, může nabídnout dostupnější alternativu ke komerčnímu trhu. Ve Velkém Meziříčí máme přes 500

městských bytů, což rozhodně není málo. Nájemné v nich činí přibližně 85 korun za metr čtvereční. Je však zřejmé, že jejich počet zatím nestačí k výraznějšímu ovlivnění trhu a část bytového fondu by si zároveň zasloužila rekonstrukci.

Jako radní chcí, aby město aktivně hledalo nové možnosti dostupného bydlení pro mladé rodiny, seniory i profese, které naše město potřebuje. Osobně bych si přála, aby se nám podařilo vybudovat nové startovací byty pro mladé lidi a rodiny. Vzhledem k tomu, že nyní realizujeme náročné investice, zejména rekonstrukci náměstí, bylo by pro takový projekt důležité získat vhodnou dotaci.

Řada měst dnes zároveň hledá nové cesty a jednou z nich je družstevní bydlení. Ani Velké Meziříčí by nemělo stát stranou. Češi tradičně preferují vlastní bydlení a právě družstevní model může být dostupnější cestou k jeho získání.

Princip je jednoduchý. Město poskytne pozemek pro výstavbu bytového domu. Zájemci si pořídí byt prostřednictvím členského podílu v bytovém družstvu a postupně jej splácejí. Město za poskytnutý poze-

mek může získat část bytů, které následně využije například jako startovací bydlení nebo pro učitele, zdravotníky či další potřebné profese.

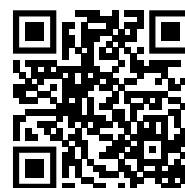
O podmínkách družstevní výstavby se ve městě začínáme bavit a považuji za důležité tuto debatu dál rozvíjet. Jde o jednu z cest, jak nabídnout dostupnější bydlení i dalším generacím.

Město má být místem, kde mohou mladí lidé začít život – ne místem, odkud musejí odejít.

Chceme, aby bydlení ve Velkém Meziříčí bylo dostupné i pro další generace. Pomůžete nám řešit městskou bytovou politiku vyplněním krátkého dotazníku? Děkujeme za váš názor. Pomůže nám rozhodovat o budoucnosti města.

Andrea Vašíčková, radní města

dotazník o bydlení

Dětské skupiny ve Velkém Meziříčí: flexibilní alternativa ke školkám

Ve Velkém Meziříčí se v posledních letech stále častěji mluví o dětských skupinách. Pro řadu rodičů už nepředstavují jen doplněk ke klasickým mateřským školám, ale plnohodnotnou alternativu, která lépe odpovídá jejich potřebám. Co přesně dětská skupina znamená, v čem se liší od školky a jaké jsou možnosti přímo v našem městě?

Na první pohled mohou působit jako menší školka, rozdíl je ale zásadní. Mateřská škola je součástí vzdělávací soustavy a zaměřuje se na systematickou přípravu dítěte na školu, s pevně daným režimem. Dětská skupina naopak není školské zařízení – jejím cílem je především kvalitní péče o dítě a podpora sladění rodinného a pracovního života. Díky tomu nabízí větší flexibilitu a často i prostor pro alternativní přístupy, jako je Montessori, waldorfská či lesní pedagogika.

Rozdíl rodiče pocítí hlavně v každodenním fungování. Dětské skupiny obvykle přijímají děti už od jednoho roku a pracují s menším kolektivem, což umožňuje individuálnější přístup a klidnější prostředí. Výhodou je také flexibilní docházka – rodiče mohou volit jen některé dny nebo kratší pobyt. Mateřské školy naopak vedou děti

k pravidelnému režimu a fungování ve větším kolektivu, což je důležité před nástupem do školy. Zjednodušeně řečeno, dětské skupiny se hodí zejména pro nejmenší děti a rodiny, které potřebují větší flexibilitu nebo hledají individuální či alternativní přístup. Mateřská škola je pak vhodnější pro starší děti připravující se na školní docházku. V praxi proto mnoho rodin obě varianty kombinuje.

Také ve Velkém Meziříčí a okolí mají dětské skupiny své místo. Fungují zde menší zařízení rodinného typu a jejich význam roste s poptávkou rodičů. Město proto podporuje další rozvoj – nová dětská skupina vzniká v lokalitě Hliniště, kterou bude od června 2026 provozovat Spolek Rarášek, jenž už má ve městě dvě zaběhnuté skupiny. Slavnostní otevření s dětským dnem proběhne 30. 5. 2026. Další skupinu buduje velkomeziříčská farnost – DS Ovečka zahájí provoz v srpnu 2026. V regionu lze zmínit také Montessori DS Zárazy v Netěně.

Dětské skupiny přinášejí rodičům větší možnost volby. Nejde o náhradu školek, ale o jejich doplnění, které lépe reaguje na současný život rodin a rozšiřuje dostupnost péče o děti.

Michaela Horná (zastupitelka za Společně VM)

Žáci ZUŠ Velké Meziříčí zabodovali v celostátní soutěži

Intenzivní příprava se vyplatila. Krajské kolo celostátní soutěže základních uměleckých škol v komorní hře s převahou dechových nástrojů, které se konalo 27. března na ZUŠ Jihlava, přineslo naší ZUŠ Velké Meziříčí velkou radost.

TRIO CON BRIO ve složení Vít Nedoma (lesní roh), Kateřina Nedomová (lesní roh) a Barbora Tomandlová (klavír) dosáhlo ve velké konkurenci vynikajícího úspěchu a po výborném výkonu získalo 1. místo s postupem do celostátního kola. Moc

gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy i města Velké Meziříčí. A velké díky a gratulace patří také jejich pedagogům Petře Mackové a Radovanu Hajnému za výbornou přípravu.

ZUŠ Velké Meziříčí

Přírodní zahrada pro žáky základní a praktické školy

Základní a Praktická škola Velké Meziříčí v letošním roce oslaví 80. výročí svého založení. K tomuto významnému jubileu dostanou zaměstnanci a žáci krásný dárek.

Během své dlouholeté historie prošla škola několika budovami ve městě. Poslední zásadní stěhování proběhlo v roce 2008, kdy po dohodě města Velké Meziříčí a zřizovatele školy Kraje Vysočina byly pro potřebu školy upraveny prostory na Poštovní ulici. Byl to významný posun, škola získala odpovídající prostory pro vzdělávání zdravotně hendikepovaných žáků. Nedílnou součástí výuky je polytechnické vzdělávání, které zahrnuje praktické činnosti pro získání manuálních dovedností a pěstitelské práce se zaměřením na environmentální vzdělávání. V rámci projektových aktivit se nám podařilo kvalitně vybavit školní dílnu, pěstitelské práce jsme realizovali na školním pozemku na Fajtově kopci.

Postupem času se měnila skladba žáků, přibýlo dětí s těžším a kombinovaným postižením a také pojetí environmentálního vzdělávání se prolíná do více předmětů a oblastí. Z tohoto popudu vzešla myšlenka vybudovat „vlastní“ zázemí pro tyto aktivity. Začali jsme sbírat informace a návrhy přírodních zahrad a také intenzivně jednat s městem Velké Meziříčí a naším zřizovatelem o podmínkách a možnostech realizace tohoto záměru. Musíme

ocenit vstřícnost všech partnerů, výsledkem byla dohoda o získání vhodného pozemku a finanční zabezpečení vybudování přírodní zahrady. Vedle finančního příspěvku zřizovatele jsme byli úspěšní i se žádostí na Ministerstvu životního prostředí, které vypsalotačnický titul na budování přírodních zahrad.

Nyní připravujeme všechny podklady, abychom zahradu stihli vybudovat do zahájení nového školního roku. Náš projekt není přehnaně ambiciózní, nebudou žádné radikální terénní zásahy, spíše povrchové úpravy. Součástí jsou například vyvýšené záhony, krmítka a pítka pro ptáky, hmatový chodník, balanční stezka, solitérní kameny a také výsadba drobných rostlin. Zahradu budeme intenzivněji využívat při vhodných klimatických podmínkách od března do června a potom od září do konce října pro dopolední výuku (v rozsahu několika hodin) a také pro volnočasové aktivity naší školní družiny. Vzhledem k charakteru naší školy a počtu žáků půjde vždy o malé skupinky do deseti dětí. Realizaci projektu mohou provázet drobná omezení (krátkodobá potřeba návozu materiálu atd.). Věřím však, že vybudování nového přírodního zákoutí přispěje ke zlepšení celkového vzhledu okolí školy, a hlavně bude velkým přínosem pro naše žáky. Další informace jsou na našich webových stránkách nebo kontaktujte vedení školy.

Josef Prokop, ředitel školy

Marie Pávková s rodinou

Ani ve sto letech Marie Pávková neztrácí bystrou mysl a životní klid

Úctyhodných sto let oslavila v obdivuhodné duševní kondici Marie Pávková z Kunderatic. Narodila se 9. dubna 1926 v Kozlově jako prostřední ze tří sourozenců Kučerových. Měla starší sestru Hedviku, která žila ve Velkém Meziříčí, a mladšího bratra Antonína. „Náš Toník se zabil na kole, když mu bylo jedenadvacet. To byla jedna z nejhorších životních událostí, která mě potkala,“ vzpomíná Marie.

V roce 1960 se provdala za Josefa Pávka z Kunderatic, kde spolu prožili společný život a vychovali dvě děti – Marii a Josefa. Dnes má čtyři vnoučata a deset pravnoučat. „Maminka je často hlídala, vodila je do školky i na autobus,“ říká syn Josef, s nímž rodiče sdíleli společný dům. Nejprve se věnovala domácnosti, později pracovala v podniku Sona Křižanov až do odchodu do důchodu. Ovdověla v roce 1985.

Ještě do svých 97 let byla plně soběstačná, starala se o zahrádku, která jí přinášela velkou radost, a chovala slepice i králíky. Pak najednou přišel zdravotní problém a postupně jí přestaly sloužit nohy. Posled-

ní dva a půl roku proto žije v Charitním domově v Moravci.

„Jsou tady na mě moc hodní, líbí se mi tu. Ale kdybych mohla chodit, ráda bych zase zalévala svoje květiny a saláty. Začíná jaro a mě to láká,“ říká. Miluje například lilie pro jejich dlouhou vůni, ale oblíbenou květinu prý nemá. „Kvítka mám ráda všechny,“ dodává s úsměvem a hned se obrací na neteř: „Už máš zasazené papriky?“

Navzdory potížím s nohama jí zdraví dobře slouží. Dodnes čte bez brýlí, zajímá se o dění kolem sebe a udržuje si přehled o rodině – jména pravnoučat si bez potíží pamatuje. „Babička nebyla celý život ne-

mocná, k doktorovi ji nikdo nedostal,“ poznamenává snacha Dana.

Jaké je tajemství jejího věku? Patrně „tuhý kořínek“, jak se říká. Zdravý životní styl se dříve neřešil tak jako dnes, lidé ho však přirozeně dodržovali. Marie jedla vše, na co měla chuť, ale s mírou. „Na sladké moc nejsem, nejraději mám řízek, ale musí být měkký,“ říká. „Maminka žila vždycky v klidu, ničím se zbytečně nestresovala,“ dodává syn Josef. I dnes pravidelně navštěvuje pondělní mše v domově.

Ve středu 8. dubna se v Moravci sešla nejbližší rodina, aby Marii Pávkové pogratalovala k jejímu výjimečnému jubileu. S velkou kyticí dorazili také zástupci Kunderatic. Další oslava následovala s ostatními klienty domova a jako překvapení pro jubilantku při ní hrála živá hudba.

Text a foto Martina Váchová

Strážníci informují

V pátek 27. března v pravé poledne přijala městská policie oznámení o drobné krádeži v prodejně COOP družstvo Velké Meziříčí, Kotvička. Strážníci na místě zjistili, že se jednalo o cizince z Gruzie, který se v uvedené prodejně pokusil pronést přes pokladnu bez placení zboží v hodnotě 240 korun. Po prověření Policií ČR byla cizinci uložena několikasetkorunová pokuta příkazem na místě, kterou zaplatil.

Ve čtvrtek 26. března v 15 hodin požádala Policie ČR strážníky o spolupráci při pátrání po mladíkovi, který vyhrožoval, že si ublíží. Po zjištění PČR, že mladík odjel do Brna, bylo pátrání přerušeno v katastru Velké Meziříčí a pokračovalo v Brně. O den později, přibližně v 19 hodin, byl mladík nalezen pod dálničním mostem ve Velkém Meziříčí bez známek života. Nešťastnou událost dále šetří Policie ČR.

V pondělí 20. dubna deset minut po sedmé hodině ranní přijala MP oznámení, že v Mostišťích směrem na Nové Dvory došlo k pádu stromu na silnici. Na místo vyrazila hlídka strážníků a následně jednotka hasičů. Hlídka strážníků strom z komunikace odstranila.

V úterý 21. dubna v 17:35 hodin vyjela městská policie na Sokolovskou ulici, kde se před masnou pohybovala podnapilá osoba. Jednalo o sedmačtyřicetiletého muže, který nadýchal přes tři promile alkoholu v dechu. Vzhledem k tomu, že muž nebyl schopen samostatné chůze, nebyl schopen spolupracovat s hlídkou strážníků a ohrožoval své zdraví, byla na místo přivolána RZZS. Po vyšetření podnapilého muže na místě lékař rozhodl o jeho převozu do PZS v Jihlavě, kam jej následně hlídka městské policie dopravila.

Městská policie Velké Meziříčí

Když se generace spojí: Děti a senioři se setkali

Koncem března se v prostorách Sociálních služeb města odehrála další z řady srdečných setkání, která dokazují, že mezigenerační spolupráce má v našem městě pevné místo a hluboký smysl. Děti ze Základní a Praktické školy Velké Meziříčí pod vedením ředitele Josefa Prokopa opět zavítaly mezi naše seniory do domu s pečovatelskou službou. Dvouhodinový program byl plný jarní nálady, smíchu a vzájemného obohacení.

Děti a senioři společně oživovali starou velikonoční tradici pletení pomlázek, předávali si zkušenosti, učili se jeden od druhého a společně si zazpívali. Děti předvedly taneční vystoupení a přednesly básničky.

Měli jsme tu výjimečnou čest přivítat mezi sebou vítěze krajského kola recitační soutěže Daniila Vertsuna, i druhé Natálii Zavadilovou a Pavlínou Vondrákovou. Bylo dojemné sledovat, jak senioři s úctou a obdivem naslouchali mladým talentům a jak upřímně jim gratulovali k jejich úspěchu.

Děkujeme Základní a Praktické škole Velké Meziříčí, řediteli Josefu Prokopovi, všem pedagogům, a především dětem za to, že pravidelně vnášejí do života našich seniorů radost, energii a naději. Tato setkání jsou důkazem, že když se generace spojí, vzniká něco krásného a cenného – vzájemné porozumění, respekt a radost ze společně strávených chvil. V době, kdy se často mluví o propasti mezi generacemi, jsou tato setkání světlým příkladem toho, jak můžeme tuto propast překlenout.

Jana Nachtigalová, ředitelka SSM

Hledají se nové fotbalové hvězdy

FC Velké Meziříčí hledá nové fotbalové hvězdy, konkrétně děti ročníků 2019 a 2020, které mají zájem o fotbal a chtějí hájit barvy Velkého Meziříčí.

Nábor proběhne 28. května od 16 hodin na stadionu U Tržiště. Více na www.fcvm.cz.

Programový výbor festivalu se sešel v minulých týdnech ve Velkém Meziříčí

Filozofický festival bude na podzim

Dvacátý ročník Evropského festivalu letos proběhne od 15. do 23. září. Jeho tématem budou „Mosty a propasti“.

Téma zve k zamyšlení nad tím, co nás v dnešním světě spojuje a co nás rozděluje. Otevírá otázky pravdy a lži, důvěry a nedůvěry, vztahů mezi kulturami a generacemi, ale také nerovností mezi lidmi či schopnosti vést otevřený dialog. Dotkne se i existenciálních témat, jako jsou úzkost, konečnost života nebo hledání smyslu.

Připravujeme odborné bloky: Mezi pravdou a lží; Kam kráčíš, Evropo?, Mosty mezi kulturami a generacemi, Jak spolu (ne)mluvíme, Nerovnosti mezi lidmi, Propasti největší: smrt, bohatství a chudoba, Vymáhání evropského práva atd. V nich se představí např. prof. Ondřej Císař, Ing. Robin Maialeh, JUDr. Pavel Zeman, doc. Tomáš Kostecký, doc. Luboš Bělka, Tony Pášma a další. Přivítáme také zahraniční hosty: ze Španělska Jorge Freire, z Německa prof. Petera Nickla, ze Slovenska doc. Attilu Kováče. Přednáškové bloky tradičně doplní doprovodný kulturní program.

Těším se na setkání s vámi na podzimních festivalových akcích.

Milan Dufek, ředitel festivalu

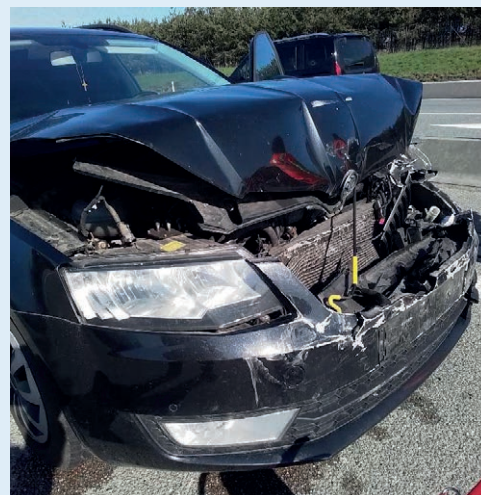

Na Férovou snídani se stavte 9. května

Pořádá ji místní evangelický sbor ve spolupráci s městem Velké Meziříčí a Krajem Vysočina, a připojuje se tak k celorepublikové akci, jejímž cílem je připomenout princip spravedlivého obchodování a odpovědné spotřeby. U nás tato akce nabrala velmi konkrétní podobu, a tak si na zahradě kolem Husova domu můžeme vychutnat fair trade kávu i výtečné vafle u Moniky (BIFÉ VAFLE), Jardův kotlíkový guláš či česnečku nebo popíjet kvalitní čaj, seznámit se s fair trade výrobky ve stánku stejně jako s několika místními pěstiteli či výrobci. Férovka je příležitostí poznat nové lidi i potkat se se starými známými. Kulturní obcerstvení nám přinesou hudebníci a loutkové divadelní duo Drak N' Roses. Zaspívají Nsango Malamou, zahrají The Shapes a AMAter. Součástí bude jako každoročně gastro-soutěž o nejchutnější slaný koláč a sladký dezert (donést nejpozději do 10 h!), pohybovky a malý kvíz pro děti, odpočinkové místo, i nákup vypěstovaných sazenic. Pokud budete mít 9. května čas, stavte se – třeba jen na chvilku nakouknout nebo dorazte s přáteli. Zván je každý.

Markéta Slámová

Zprávy od hasičů

Dne 3. dubna 2026 před desátou hodinou dopoledne vyjela jednotka profesionálních hasičů z hasičské stanice ve Velkém Meziříčí společně s jednotkou profesionálních hasičů z hasičské stanice ve Velké Bíteši k ohlášené dopravní nehodě dvou osobních vozidel na 157. km dálnice D1 ve směru na Brno. Nehoda se obešla bez zranění osob. Hasiči provedli na havarovaných vozidlech protipožární opatření a místo události technicky zabezpečili

Dne 7. dubna 2026 v 20:02 hodin vyjela jednotka profesionálních hasičů z hasičské stanice ve Velkém Meziříčí společně s jednotkami sborů dobrovolných hasičů z Velkého Meziříčí, Měřína a Olší nad Oslavou k ohlášenému požáru lesního porostu a trávy v katastru Olší nad Oslavou. Na likvidaci požáru hasiči nasadili několik vodních proudů. Dostat plameny pod kontrolu se zasahujícím jednotkám podařilo v 20:25 hodin. Úplná likvidace požáru proběhla o dvacet minut později. Při požáru ani samotném zásahu se nikdo nezranil. Majetková škoda vzniklá požárem byla předběžně vyčíslena na částku 5 tisíc korun. Požár zapříčinila nedbalost.

Petra Musilová, tisková mluvčí HZS

Freddie concert show - Jupiter club
Foto Martina Váňová

Freddie concert show - Jupiter club
Foto Martina Váňová

Společně pro dobrou věc - Jupiter club
Foto Martina Váňová

Společně pro dobrou věc - Jupiter club
Foto Martina Váňová

Alenka v i...
Foto Tomáš Adam

Workshop akvarelné malby Evy Pejchalové - Jupiter club
Foto Tomáš Adam

Výtvarný workshop v Kovomatu
Foto Tomáš Adam

světla. Výstava v muzeu do 30. května

Čarodějnická stezka s Dózou
Foto Tomáš Adam

Čarodějnická stezka s Dózou
Foto Tomáš Adam

Čarodějnice - Fajtlův kopec
Foto Tomáš Adam

Čarodějnice - Fajtlův kopec
Foto Tomáš Adam

Zlatý list - Ekocentrum Chaloupky v Balinách
Foto Tomáš Adam

Den Země - Ekocentrum Chaloupky v Balinách
Foto Martina Váňová

Zahájení sezóny na mlýně v Balinách
Foto Tomáš Adam

Čistá Vysočina
Foto Martina Váňová

Meziříčský uličník

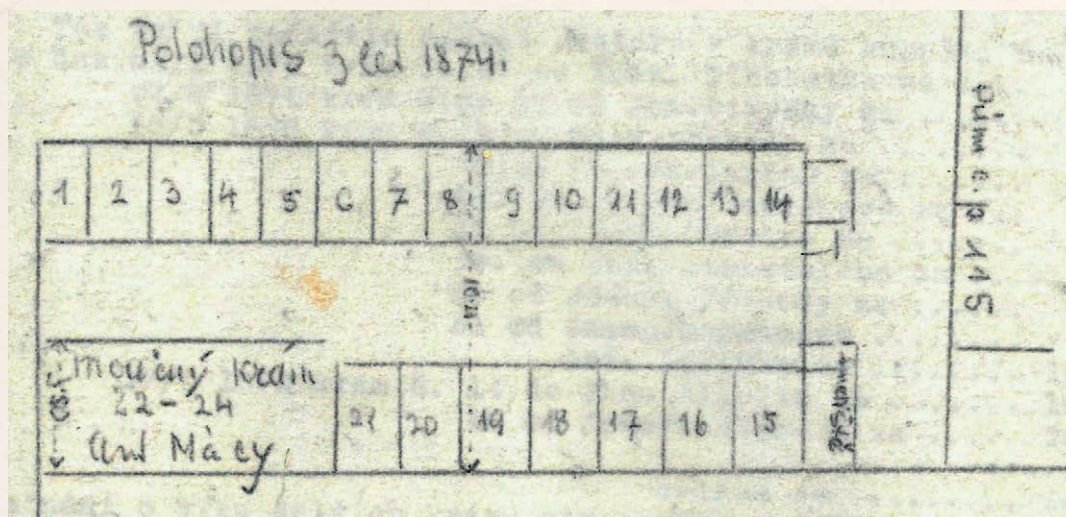
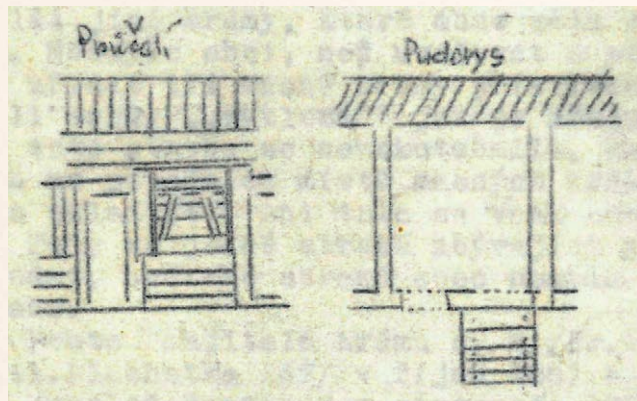
aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Sice se blížíme k náměstí, ale zatím stále zůstáváme v ulici Komenského, v minulosti nazývané Špitální, Dolní nebo Panská.

Marie Ripperová

Masné krámy

Za hřbitovní zdí za kostelem stávaly masné krámy, tržnice, kde jednotliví řezníci prodávali maso. Řeznický cech na ně koupil v roce 1600 dům od Vavřince Kučery za 400 zlatých moravského počtu. Kupní cenu spláceli do roku 1671. Krámy stály ve dvou řadách proti sobě a mezi nimi bylo místo pro kupující. V levé řadě bylo krámů 14 a v pravé řadě 10. Vchod mezi krámy byl ze Špitální (Panské, Komenského) ulice. V jednotlivých krámcích byly řeznické špalky na sekání masa a dřevěné pulty, na které se maso odkládalo. V přední stěně byl otvor se sklopnou deskou, která v době prodeje sloužila jako pult a mimo tuto dobu uzavírala otvor. Přístup do každého krámu byl samostatnými dveřmi.

Jednotlivé krámy obec postupně vykoupila a v roce 1878 byly zbořeny. Řezníci si pak zakoupili budovu v ulici U Bašty, kde si zřídili porážku.

č. 116

Dům vedle masných krámů vlastnil Tobiáš Pavlovský. V roce 1681 jej prodal Janu Palatovi za 180 kop moravských. Od něj dům roku 1693 koupil Karel Kolovrátek za 300 kop počtu moravského, které měl začít splácet po dvou kopách od následujícího roku. Již roku 1697 dům za stejnou cenu získal Martin Fabry. Po jeho smrti držel dům od roku 1713 jeho syn Jan. Dalším majitelem byl soukeník Jiří Eichler, který v roce 1726 dům koupil za 400 zlatých. Na kupní cenu složil hotově 50 zlatých a přidal svůj dům na Malé Straně u mostu. Ani Jiří Eichler dům nevladl dlouho. V roce 1732 jej prodal Janu Fabrymu ml., synu nebožtíka Kašpara Fabryho. V roce 1736 dům koupil Václav Buchta, od roku 1786 byl majitelem Josef Buchta. V majetku Buchtovy rodiny zůstala budova i v 19. století.

V roce 1857 byla majitelkou vdova Anna Buchtová. V domě bydlela se dvěma syny a třemi dcerami. Většina z nich už byla dospělých a živili se vlastní prací. Jeden ze synů pracoval jako úředník a druhý byl ševcem. Dcery pracovaly jako kuchařka a služka, nejmladší ještě byla nezletilá. V roce 1869 už zbývaly doma jen dvě svobodné dcery, které se živily jako švadleny. V domě byl ještě nájemník, mlynářský tovaryš Jakub Ondráček, s manželkou a synem. Ve stejném roce dům koupili Josef a Anna Doležalovi.

V roce 1874 odkoupila dům velkomeziříčská obec. Bydlel zde obecní hajný Václav Paul s manželkou, dvěma dcerami a synem. Druhý

byt obýval kominický mistr Jan Aufgevekt s manželkou, dvěma syny a třemi dcerami. V roce 1889 byla na místě domu postavena škola. Přesto ještě v roce 1890 bydlel v bytě městský strážník František Grez s manželkou, synem a služkou. Přilepšovali si ubytováním školáka. Zajímavé je, že v prostorách školy chovali i kozu. V roce 1900 v budově národní školy bydlela rodina školníka Františka Brýdy, který zde žil s manželkou, třemi syny a dvěma dcerami. Ve skutečnosti si už dva synové a dcera vydělávali sami a doma se trvale nezdržovali. V roce 1910 bydlela ve školním bytě školnice Marie Čermáková. Byla vdova a žila zde se svými šesti dcerami, z nichž dvě se učily krejčovskému řemeslu. Také tato rodina chovala kozu. I v roce 1921 byla školnicí vdova. Antonie Unzeitlichová zde žila se dvěma dcerami a dvěma syny. Jeden z nich už pracoval jako průvodčí vlaku.

Nová školní budova měla vchod ze dvou stran. Pod číslem 116 byl evidován vchod z ulice Kostelní, v roce 1900 je uvedena adresa Náměstí.

č. 117

Dům v Dolní ulici koupil v roce 1687 Bartoloměj Koranda od svého tchána Jiříka Mikšíčka za 110 kop. V roce 1715 dům převzal jeho syn Václav. Václav měl ještě bratry, ale ti byli zabezpečeni v kněžské službě. Když otec Bartoloměj v roce 1718 zemřel, bratři se dědictví vzdali a majitelem domu se stal Václav Koranda. Ještě

ve stejném roce dům v ceně 100 kop moravských vyměnil s Antonínem Ránoveselým.

Již v prosinci roku 1720 student Antonín Ránoveselý dům prodal soukeníku Rudolfu Pelikánovi. Na cenu 100 kop složil kupec závdavek 50 zlatých v hotovosti a zbytek měl splácet po čtyřech kopách ročně, vždy po dvou kopách na sv. Jana a o Vánocích. V letech 1721, 1722 a 1723 splatil 12 kop a zbývajících 45 kop moravských v roce 1723 odkoupil za 20 zl. hotových peněz. To byla tehdy běžná praxe. Splátky po malých částkách trvaly dlouho, když dědicové potřebovali peníze, raději přijali menší částku v hotovosti, než by čekali na doplacení všech splátek.

Od vdovy Anny Pelikánové koupil dům v roce 1745 Tomáš Žamborský za 140 rejských vyplacených hotově. Také řezník Jan Šmíd zaplatil roku 1754 Tomáši Žamborskému ml. cenu 189 zlatých v hotovosti. Hned v následujícím roce dům prodal Bartoloměji Plachetkovi za sumu 350 zlatých. V roce 1771 dům zdědil František Plachetka. Již roku 1773 jej koupil Karel Příhoda a od něj ho o dva roky později převzal Jan Šnobl. V rodině Šnoblově zůstal dům do roku 1841, kdy jej za 1400 zlatých koupil Václav Lehner. Po něm budovu převzal roku 1847 Matěj Tesař.

Od roku 1855 dům vlastnila vdova Antonie Tesařová, která zde žila se dvěma dcerami. Bytů bylo několik. Jeden obýval židovský

obchodník se Inem Baik Friedemann s manželkou, další mlynářský tovaryš Josef Kritsch s manželkou a pěti syny. Pak zde bydlel ještě krejčovský tovaryš Jan Kuhl s manželkou, dvěma dcerami a čtyřmi syny, z nichž dva pracovali jako krejčovští tovaryši. Posledním obyvatelem byl puškařský tovaryš Jakub Regal.

V roce 1860 se stal majitelem židovský obchodník se Inem David Minkus, který dům koupil za 1600 zlatých. Žil zde s manželkou a katolickou služkou. Další byt obýval rovněž židovský obchodník se Inem Lazar Paták s manželkou, dvěma syny a třemi dcerami. Také oni měli katolickou služku. A do třetice ještě jeden židovský obchodník Albert Bratmann s manželkou, třemi syny a dcerou, rovněž s katolickou služkou.

Roku 1880 v domě kromě rodiny majitele bydlel vrchní učitel německé obecné školy Adolf Steiner s manželkou, dvěma syny a dvěma dcerami. Také tito byli Židé, služka opět katolického vyznání. Třetí byt obýval berní inspektor Gustav Mainx s manželkou a dalšími dvěma obyvateli. Všichni byli německé národnosti, jen služka byla Češka.

V roce 1888 dům v Panské ulici koupila obec za 10 tisíc zlatých. Nechala ho zbořit a na jeho místě postavila školu. Vchod z ulice Komenského si ponechal číslo 117. Budova sloužila k vyučování, obývána už nebyla.

Škola

Za účelem výstavby školy zakoupila obec domy č. 116 a 117 a také masné krámy, které stály za kostelem. Celková cena se vyšplhala na 18 tisíc zlatých. Všechny budovy byly zbořeny.

Základní kámen nové budovy byl položen 17. června 1888 za účasti všech místních hodnostářů, občanů i školní mládeže. Plány na stavbu vypracoval architekt Aleš Linsbauer, školu postavil stavitel Josef Sadílek z Nového Města na Moravě.

Nová škola byla určena pro měšťanskou školu a některé třídy školy obecné. Bylo

zde osm tříd, čtyři kabinety, sborovna a ředitelna. V přízemí byla umístěna tělocvična a byt školníka. Zvláštním vchodem se z ulice vcházelo do dvou místností určených pro mateřskou školu, do veřejné

čítárny a městského muzea. Zajímavá je zmínka o muzeu, protože podle dostupných pramenů v té době muzeum ve městě ještě nebylo zřízeno. Snad tím byla míněna pouze sbírka historických předmětů. Na dvoře školy bylo zřízeno „rejdiště“ pro děti z mateřské školy, letní tělocvična a školní zahrada.

Školy se v budově střídaly. Po měšťanské škole zde krátce sídlily první třídy reálky, později německá obecná škola, nakonec česká, která je zde dosud. Současná adresa prvního stupně základní školy je Komenského, i když vchod je ve skutečnosti z ulice Kostelní.

Pánové Vetchý a Táboorský pátrali po stopách Járy Cimrmana

V roce 2023 sklídl velký úspěch seriál České televize studio Ostrava s názvem Stopy Járy Cimrmana. Natočeno bylo celkem šest dílů a oblíbenost u diváků zcela logicky přináší druhou sérii. Ta se točí právě v těchto dnech. Ve dnech 18. a 19. dubna televizní štáb navštívil Velkomeziříčsko, v sobotu Vídeň a v neděli Velké Meziříčí, konkrétně Fajťák.

V sobotu se za krásného jarního počasí točil příjezd průvodce seriálem Miroslava Táboorského a jeho doprovodu herce Ondřeje Vetchého do Vídně. Miroslav Táboorský usedl do sady a Ondřej Vetchý za říditka vymazlené historické Jawy, která

byla zapůjčena z nedalekých Rouchovan. Není Vídeň jako Vídeň. V té naší Vídni se Jára Cimrman nikdy nenarodil, ale přesto hraje v jeho životě nemalou úlohu. Stalo se to, že Cimrman posílal kufr s prádlem své sestře Louise Cimrmanové... na zbytek příběhu se koukněte na našem webu. V kufru byl i dopis, ve kterém se zmiňuje o Vídeňském valčíku. Ten měl ve vídeňské kapli sv. Rodiny a sv. Anny světovou premiéru.

Na druhý den, tedy v neděli, se natáčelo ve Velkém Meziříčí, a to průjezd motocyklu pod známým kamenným viaduktem, ale hlavně pak na Fajťáku, kde se nachází

expoze věnovaná právě Járovi. V ní zaujmou především vynálezy jako lyžosaňky či dvojitě hrábě.

Miroslav Táboorský s Ondřejem Vetchým vystoupali i na rozhlednu a pokochali se výhledem do širokého dalekého okolí. A pak se už oba herci naplno věnovali nedostižitelným vynálezům Járy Cimrmana.

Producentka Marta Hostinská prozradila, že díl natáčený ve Vídni a ve Velkém Meziříčí bude druhým dílem druhé série. Na obrazovkách České televize by se měla tato série objevit zhruba za rok.

Petr Chňoupek

A large photograph of Zdeněk Svěrák, an elderly man with a white beard, wearing a dark blue suit and tie, standing behind a black podium with an open book. He is looking towards the camera with a serious expression.

Nedělat přestávku, jinak utečou? Na Cimrmany v Jupiteru zůstali všichni

„Koho to vidí mé bystré oči? Není to pocestný? Je to pocestný!“ Představení Dlouhý, Široký a Krátkozraký v Jupiter klubu se opravdu povedlo! Cimrmani, s nimiž dorazil i čerstvý devadesátník Zdeněk Svěrák, sklidili obrovský aplaus.

Herce v pátek 24. dubna přivítal zcela vyprodaný velký sál. Stačilo, aby Zdeněk Svěrák vyšel zpoza opony na jeviště, a diváci spustili dlouhotrvající potlesk. A to ještě nestihl ani první repliku. Aplausem pak provázeli celou pohádku, která u dětí sice propadla, ale přesto se stala legendárním představením Divadla Járy Cimrmana. Ladislav Smoljak a Zdeněk Svěrák ji napsali před více než padesáti lety a premiéru měla v říjnu 1974.

Originální cimrmanovská hra přinesla řadu hlášek, které zlidověly. „Já jsem s obrem hovořil. On tu byl. Tady seděl, jak sedíš ty. Ty, ty, a ty. Tady všude seděl,“ říká například Děd Vševěd, kterého ve Velkém Meziříčí ztvárnil Jan Hraběta. Bystrozrakého hrál Zdeněk Svěrák, Zlatovlásku Petr Reidinger, krále Genadij Rumlena, prince Jasoně a Drsoně Marek Šimon a pocestného Robert Bárta. Drobným zpestřením pro herce byla krátká návštěva Fajtova kopce a prohlídka stop Járy Cimrmana, které zanechal na rozhledně a v jejím okolí. Zdeněk Svěrák při té příležitosti dostal od šéfa skiareálu Jiřího Pálky k narozeninám dort v podobě svěráku.

Martina Váchová

Květen patří náhradní rodinné péči

Od začátku května do 31. května tohoto roku je ve vestibulu radnice instalována putovní výstava s tématem náhradní rodinné péče.

Výstava představuje celkem 11 autentických příběhů dlouhodobých i přechodných pěstounských rodin z Kraje Vysočina. Hlavním cílem je podpora a propagace náhradní rodinné péče, zvýšení informovanosti veřejnosti o této problematice a přiblížení konkrétních životních zkušeností rodin.

Zahrady Rozmarínek zvou na čtyři komunitní setkání

V neděli 10. května vás Petr Rozmarín provede tématem – Jak správně založit trávník. Vysvětlí, jakou péči byste měli trávníku věnovat, aby krásně rostl. Důležité je hnojení, sekání i závlaha.

V neděli 31. května se dozvíte, co by nemělo chybět ve vaší bylinné lékárnice. Bylinkářka Jana Bochníčková nabídne prověřené recepty a během procházky po okolí vám ukáže i jedlé a léčivé byliny.

Další komunitní setkání budou následovat po letních prázdninách.

Kam s rostlinným odpadem

Je tu jaro a mnozí z vás už vyrazili na zahrádky, na kterých je po zimě spousta práce, ale také spousta odpadu k vyhození – například větve, tráva, listí nebo zbytky rostlin. Ale pozor, tento odpad nepatří do popelnic na komunální odpad.

Jak se tedy bioodpadu zbavit? Možností máte několik:

- do nádob na bioodpad, které máte od města – do kompostérů,
- do sběrného dvora (nutné mít vyřízenou identifikační kartu, větve do průměru maximálně 5 cm)
- do hnědých kontejnerů na bioodpad na stanovištích rozmístěných po městě, případně do velkoobjemových kontejnerů v zahrádkářských koloniích.

Při větším množství odpadu ze zahrad volte variantu sběrný dvůr tak, abyste svým jednorázovým návozem nezaplňovali celý kontejner, který pak není možné použít ani na běžné odkládání malého množství bioodpadu z domácností.

Otevírací doba sběrného dvora:

Po – Pá: 7:00 – 17:45

So: 8:00 – 16:45

Ne a svátek: zavřeno

Koncert nadačního fondu přispěl stacionáři Nesa

V neděli 19. dubna se sál Jupiter klubu naplnil hosty z Velkého Meziříčí a širokého okolí. Návštěvníci si užili program charitativního koncertu Společně pro dobrou věc, který už potřetí zařadil Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina. Výtěžek z koncertu, krásných 61 273 korun, putuje do Nesy – denního stacionáře Oblastní charity Žďár nad Sázavou, sídlícího ve Velkém Meziříčí.

Projekt Společně pro dobrou věc vznikl díky spolupráci nadačního fondu a oblastní charity, která jako dobročinná organizace poskytuje sociální a zdravotní služby, pomáhá lidem v nouzi, zdravotně postiženým, nevyléčitelně nemocným, lidem bez domova i obětem násilí. „Už šestým rokem trvá naše, teď už můžu říct přátelství. Toho si velmi vážíme,“ uvádí Hana Sklenářová, předsedkyně správní rady nadačního fondu. „Děkujeme všem, kteří se na charitativním koncertu podíleli,“ říká Jaroslav Pavlas, místopředseda správní rady, a dodává: „Do organizace a hladkého průběhu koncertu se zapojila spousta skvělých lidí a firem, čehož si velmi vážíme.“

Poděkování dále posíláme všem 130 účinkujícím, dobrovolníkům a přítomným návštěvníkům za krásnou atmosféru. Děkujeme Kláře Šturmové a firmě ŌRO za skvělý zvuk, děkujeme Jupiter klubu, městu Velké Meziříčí za podporu a stálou přízeň.

Děkujeme za podporu a dlouholetou pomoc Auto Dobrovolný VM, děkujeme POEX VM, ČOKO KLASIK DRUŽSTVO Moravská Třebová, Řeznictví a uzenářství SLÁMA Velká Bíteš a také Tomáši Hrabálkovi za zázemí a vstřícnost při organizaci koncertu. Děkujeme návštěvníkům koncertu za finanční dary, které věnovali pro dobrou věc. To všechno nás moc zahřálo a povzbudilo v práci do dalších let. Věříme, že jsme opět prosvětlili život těm, kteří to potřebují.

Finanční dary podpoří uživatele Nesy. Stacionář poskytuje služby handicapovaným klientům, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc a podporu druhého člověka při zabezpečování základních životních potřeb. Nadační fond dlouhodobě finančně podporuje činnost Nesy. Minulý rok významně přispěl také na nákup speciálně upraveného devítimístního automobilu pro klienty stacionáře. Aktuálně se částkou 2 000 000 korun podílí na výstavbě zahradního domu a úpravě zahrady, což umožní uživatelům trávit čas v přírodě, kde budou obklopeni zelení, voňavými bylinkami a nádherným prostředím. „Z toho máme velkou radost a hrabě František Podstatzky Lichtenstein by ji měl jistě také. Otevření domu Nesy můžete spolu s námi, klienty a zaměstnanci stacionáře oslavit dne 21. května 2026 od 14 hodin,“ říká Hana Sklenářová.

Informace o dalších charitativních koncertech a akcích nadačního fondu najdete na webových stránkách www.nfpl.cz. Nejbližší akcí, na kterou vás srdečně zveme, je talk show děkana lanškrounského Zbigniewa Jana Czendlika. Už v pondělí 11. 5. v 18:00 bude v Jupiter klubu povídat o příbězích svého osobního, kněžského i jiného života – podaných s humorem jemu vlastním. Přijďte, těšíme se na vás.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat a že s námi nesete odkaz našeho zakladatele Františka Podstatzky Lichtensteina.

NFPL, foto Denisa Hrabálková

Historický seriál Velkomeziříčska, který připomíná pozapomenuté události, osobnosti a místa Velkého Meziříčí a okolí. Každý díl srozumitelně a civilně vrací do současnosti drobné i dramatické stopy regionální paměti, které by jinak snadno zapadly.

Zapomenuté okamžiky

S úctou panu učiteli

Náš kraj má bohatou odbojovou a partyzánskou minulost. Jednou z nejvýznamnějších odbojových organizací v okolí Velkého Meziříčí byla Rada tří, a to především skupiny Tau a Korbel.

Jedním z mnoha spolupracovníků Rady tří byl i učitel František Maloušek, který se narodil 11. října 1905 v Oslavici v domě číslo popisné 18 do rolnické rodiny. Na ze-

mědělství se dali jeho bratři Josef a Vladimír, František šel studovat, nejprve reálku ve Velkém Meziříčí a potom učitelský ústav v Brně.

Byl učitelem v Hodově, Olší nad Oslavou, Březejci a v Křižanově. Poté učil ve škole v Rudě. Tam se také 30. června 1934 oženil s Andělou, dcerou místního sedláka Stanislava Malce. Jeho další kroky směřovaly do

školy v Kadolci, kde se stal řídicím učitelem. V Kadolci vedl i knihovnu, psal kroniku, hrál loutkové divadlo a byl i u hasičů. A tam jej zastihla válka.

František Maloušek se zapojil do odboje. V jeho škole se scházeli na svých schůzkách právě členové odbojové organizace Rada tří. To ovšem neušlo konfidentovi gestapa Františku Šmídovi, tak byl František Maloušek 8. července 1944 zatčen a převezen do Jihlavy, kde byl podroben tvrdým výslechům a mučení, kterému 11. července 1944 podlehl. Jedna verze říká, že byl ubit při jednom z výslechů, druhá pak hovoří o dvojité sebevraždě. Ať to bylo, jak to bylo, k dalšímu zatýkání nedošlo, takže František Maloušek mlčel.

V roce 1946 byla na škole v Kadolci odhalena pamětní deska s portrétem učitele Františka Malouška, a to jako vděk jeho spoluobčanů. Po válce bylo jeho tělo převezeno z Jihlavy do Velkého Meziříčí, kde bylo pohřbeno u památníku obětem války. In memoriam mu byl udělen Československý válečný kříž 1939. V odboji se angažovala i jeho žena Anděla. **Petr Chňoupek**

Ve válce umírá i honorace

V úterý 28. dubna tomu bylo 130 let, co se na velkomeziříčském zámku narodil Ferdinand Alois Josef Karel Plachetka. Byl synem Ferdinanda Plachetky - knížecího důchodníka, což byl úředník, kterým měl pod palcem veškeré finance a majetek velkostatku. Jeho matkou byla Marie, dcera tehdejšího starosty Velkého Meziříčí Aloise Zwacha, a dědečkem byl třebešíčský továrník František Budischowský.

Přišla ovšem první světová válka a ani vysoké společenské postavení Plachetkovy rodiny nezabránilo tomu, aby ještě ani ne dvacetiletý Ferdinand rukoval k 81. pěšímu pluku. Na ruské frontě dlouho nepobyl. 14. září 1915 bojoval jeho pluk u Zlotnik a Ferdinand během bojů padl do ruského zajetí. Putoval dál na východ až do zajateckého tábora jménem Tockoje nedaleko Buzuluku.

Tam trávil celý podzim, Vánoce i Nový rok. S příchodem roku 1916 ovšem onemocněl kolitidou, což je zánět vnitřní výstelky tlustého střeva. Tehdejší medicína nebyla tak daleko jak ta dnešní, a tak Ferdinand Plachetka dnes velmi dobře léčitelné nemoci 15. ledna 1916 podlehl. Pohřben byl na hřbitově zajateckého tábora. Jeho otec – ředitel velkostatku – zemřel 20. září 1940. Ferdinand

Plachetka starší byl sám o sobě zajímavou osobností. Byl dlouholetým členem městského zastupitelstva a městské rady, čestný starosta a dlouholetý náčelník sboru dobrovolných hasičů, byl i čestným starostou hasičské župy a čestným členem všech sborů v župě, byl též zakladatelem Hasičské vzájemné pojišťovny. A byl také čestným občanem řady okolních obcí. **Petr Chňoupek**

Vzpomínáme

„Čas plyne, ale bolest v srdcích zůstává.“

Dne 22. dubna uplynul první smutný rok, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, bratr a dědeček, pan **Miloš Homola**. Kdo jste ho měli rádi, věnujte mu spolu s námi tichou vzpomínku.

S láskou a úctou vzpomínají manželka, sestra a synové s rodinami.

„Kdo v srdcích žije, neumírá, kdo byl milován, není zapomenut.“

Dne 1. května 2026 uplynul šestý rok, kdy nás opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, pradědeček a strýc, pan **Stanislav Štěpánek**. S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka Marie, dcery Marie, Zdena, Markéta, synové Stanislav a Jiří s rodinami.

„Tam někde mezi hvězdami je někdo, kdo nás měl rád...“

Dne 17. května 2026 vzpomeneme 1. výročí úmrtí naší maminky a babičky, paní **Jaroslavy Černé**. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.

Irena a Alena – dcery s rodinami

„Čas nezahojil, co nám život vzal, my s bolestí v srdcích musíme žít dál...“

Dne 24. května 2026 uplyne 5 let od úmrtí **Pavla Ryšána**. Vzpomíná rodina a přátelé.

„Čas plyne, jen vzpomínky zůstávají.“

Dne 3. května 2026 jsme si připomněli další smutné výročí úmrtí pana **Jiřího Pařízka** ze Lhotek.

Stále vzpomínají manželka a děti s rodinami.

„Najednou už tu není, nedal nám sbohem ani žádné rozloučení. Odešel náhle, nikdo to nečekal. Osud tak chtěl, proč jen to uspěchal? Zapalme svíce, kdo jsme ho milovali, vzpomeňme na hezké chvíle, jež jsme s ním prožívali.“

Dne 31. května 2026 to bude 1 rok, co nám navždy odešel manžel, tatínek, dědeček, pan **Petr Kupka** z Kúsek. Za tichou vzpomínku děkují manželka Naděžda, děti Petr, Radka a Vítězslav s rodinami.

Dne 2. května 2026 uběhlo 5 let, co zemřel náš **Pavel Ambrož**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

„Je to už pět let, co se nám změnil, zesmutněl svět...“

Dne 4. února 2021 zemřela naše milovaná maminka **Božena Rousová** a 16. května téhož roku náš milovaný tatínek **Jan Rous**. S láskou stále vzpomínají děti s rodinami. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.

„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 28. dubna 2026 uplynulo 25 let, co nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, bratr a strýc, pan **Otakar Teplý**.

Dne 19. srpna 2026 by se dožil 80 let.

S láskou vzpomíná celá rodina.

Dne 8. března uplynulo 20 let, co nás navždy opustila maminka, babička a prababička **Marie Janíčková**, vedoucí školní jídelny, dlouholetá aktivní členka Červeného kříže, a dne 3. května to bylo již 30 let, co odešel tatínek a dědeček **Karel Janíček**, úředník, vlastivědný badatel, mineralog.

Kdo jste je znali a měli rádi, věnujte jim spolu s námi tichou vzpomínku. Děkujeme. Rodina Janíčková – Bezděkov 58/1340, Velké Meziříčí

„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 1. května 2026 uplynulo již 24 roků od tragického úmrtí našeho bratra, pana **Jožky Bradáče** z Mostiště. Dne 23. června 2026 by oslavil 70 let, ale osud rozhodl jinak. Stále vzpomínají sestry Helena a Ludmila s rodinami. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte v modlitbách s námi. Děkujeme.

Odešli z našich řad

Alena Kryštofová, 28. 3. 2026, 80 let, Měřín
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 10. 4. 2026 s paní Alenou Kryštofovou z Měřína.
Zarmoucená rodina

Jaroslav Grec, 31. 3. 2026, nedožitých 103 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 9. 4. 2026 s panem Jaroslavem Grecem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jiří Doležal, 1. 4. 2026, nedožitých 50 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 9. 4. 2026 s panem Jiřím Doležalem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Bohumil Nováček, 8. 4. 2026, 83 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 15. 4. 2026 s panem Bohumilem Nováčkem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jiří Příhoda, 9. 4. 2026, 74 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 15. 4. 2026 s panem Jiřím Příhodou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Miloš Kaštan, 11. 4. 2026, nedožitých 75 let, Křižanov
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 17. 4. 2026 s panem Milošem Kaštanem z Křižanova.
Zarmoucená rodina

Václav Kadlec, 15. 4. 2026, nedožitých 79 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 23. 4. 2026 s panem Václavem Kadlecem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Petr Svoboda, 15. 4. 2026, nedožitých 80 let, Velké Meziříčí

Františka Vaňková, 21. 4. 2026, 90 let, Bobruvka
S láskou vzpomíná rodina.

Poděkování

Děkujeme nemocnici sv. Zdislavy v Mostišťích, panu primáři MUDr. Tvarůžkovi na odd. následné péče ONPC za obětavou péči o naši maminku, paní Vlastu Hammerovou.

Rodina Hammerova

Poděkování

Každoročně se v únoru setkává parta přátel a pořádá společenskou událost: Valentýnský ples v Uhřínově. Atmosféra plesu, doplněná hudbou, tancem a setkáváním, vytvoří nezapomenutelný zážitek pro všechny návštěvníky. Cílem je přinést radost a pobavení, na chvíli se odpoutat od běžných starostí a zároveň pomoci a přispět finanční částkou na dobrou věc.

V letošním 24. ročníku byl dobročinný výtěžek věnován panu Milanu Žandovi z Velkého Meziříčí, který v březnu roku 2025 narazil kolem do stojícího vozidla. Po pádu došlo k ochrnutí všech čtyř končetin. Vybraná finanční částka bude použita na pořízení pomůček pro nemocného Milana.

Ráda bych touto cestou vyjádřila upřímné poděkování všem pořadatelům a sponzorům, kteří se podíleli na přípravě a realizaci letošního ročníku. Svoji podporou jste umožnili vznik této krásné a již tradiční společenské události. Velmi si vážím Vaší práce, energie a času, které jste do příprav vložili. Vaše ochota pomáhat je důkazem soudržnosti a lidskosti.

Děkuji pořadatelům za jejich obětavou práci, sponzorům za jejich štědrost a návštěvníkům za podporu a účast. Přeji všem mnoho dalších úspěšných ročníků Valentýnského plesu a společenských setkání, která budou stejně smysluplná a krásná jako byl tento večer.

Drahomíra Žandová

Blahopřání

Paní Božena Lisáková se 4. dubna 2026 dožila sta let. Narodila se jako 5. dítě manželům Marii a Jakubovi Švihálkovým. Vyrostala v obci Rohy se svými sourozenci Františkem, Jakubem, Marií a Jaroslavem.

Školní docházku do 5. třídy absolvovala v obecní škole v Hodově a pak tříletou měšťanskou školu ve Velkém Meziříčí. Do obou škol chodila za každého počasí pěšky.

Po úspěšném absolvování školy zůstala doma pomáhat rodičům s hospodářstvím až do počátku druhé světové války, kdy byla nasazena do fabriky ve Velkém Meziříčí, která opravovala a šila uniformy pro německé vojáky.

Po válce se v roce 1948 provdala za pana Jaromíra Lisáka, který také pocházel z Rohů. Narodila se jim dcera Miroslava. Společně prožili spokojený život až do roku 1984, kdy manžel ve věku 59 let zemřel.

Paní Boženka celý život pracovala v zemědělství na různých pozicích. Pomáhala také při výchově vnoučat Romana a Ivany a pravnoučat Tomáše, Romana, Terezky a Adámka. Zároveň se věnovala ručním pracím a také milovala práci na zahradě. Její velikou zálibou je stále čtení.

Do dalších let jí všichni přejeme hodně zdraví a elánu.

Inzerce

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů. Ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček, lakování dílů. A další různé opravy dle domluvy. Tel. 735 972 157

Prodám palivové dřevo i štípané. Tel.: 605 054 470

Sběratel převede/koupí/zlegalizuje na sebe zbraně v rámci probíhající zbraňové amnestie – v případě, že o zbraň není z vaší strany zájem nebo nemáte ZP a měla by propadnout státu. Vše legální cestou. Více na tel. 732 400 672

Provádím veškeré malířské a natěračské práce. Tel.: 605 054 470

Provádíme rekonstrukce bytového jádra, zednické práce a stavební práce. Tel.: 605 054 470

Koupíme nemovitost ve Velkém Meziříčí a okolí, dům, byt, st. pozemky, pole, lesy, i v exekuci, platba v hotovosti. Tel.: 605 054 470

Koupím jakoukoliv Jawu, Simsona, MZ, ČZ, přívěsný vozík PAV či motory. Děkuji za nabídku. Tel. 723 971 027

Rozvedený, pracující SŠ 42/170, 2 děti ve střídavé péči, hledá kamarádku, oporu, snad i lásku. 608 627 649

Prodám ječmen, 400 Kč/q. Tel. 731 136 395

LP reality - prodej, výkup, úvěr s ručením nemovitostí. Tel.: 731 457 371

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím štěpkovač za traktor. Tel. 723 810 274

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoli i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sečeme všem, úpravy zahrad. Tel.: 731 457 371

Nabízíme k pronájmu byt 1+kk asi 29 m² ve Velkém Meziříčí ulice Zelená. Byt je v 1. NP s výtahem. Vybavený kuchyňskou linkou se spotřebiči i velkou vestavěnou skříní. K bytu patří balkon a sklepní kóje. Volný od května 2026. tel. 733 185 037

MĚSTO VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Tajemník městského úřadu
vyhlašuje výběrové řízení na

sociálního pracovníka SPOD
(sociálně-právní ochrana dětí)

na dobu neurčitou
Termín nástupu: červenec 2026

Bližší informace podá
Mgr. Marta Muchová, 566 781 010

**více na www.velkemezirici.cz
sekce Úřední deska**

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

Vaše rodinná a společenská oznámení

objednávejte na 566 781 038
velkomezirisko@velkemezirici.cz
nebo v redakci dveře č. 104

TORRENT
IRISH MUSIC

HLEDÁ HRÁČE
NA
FLÉTNU, HOUSLE NEBO
TAHACÍ HARMONIKU

Tel. 605 530 263
Bystrice nad Pernštejnem

Darujte kola pro Afriku

Kola pro Afriku můžete darovat i letos, a to ve středu 3. června od 8 do 16 hodin v dolní části areálu technických služeb na Karlově. Do sbírky, kterou pořádá Zdravé město Velké Meziříčí, můžete věnovat kola jakékoliv velikosti a v jakémkoliv stavu.

Český den proti rakovině

Za symbolických 20 Kč si lidé mohou zakoupit žlutý kvítek se světle fialovou stužkou, a podpořit tak boj proti rakovině. Letošní ročník klade zvláštní důraz na prevenci nádorů hlavy a krku, a s tím spojenou osvětu o zdravém životním stylu.

CELODENNÍ WORKSHOP s Janou Švestkovou

Den vědomé síly

Prožitkové setkání, na kterém si ujasníte svůj směr, znovu se spojíte se svou vnitřní silou a odejdete s nástroji, které fungují a podpoří vás v každodenním životě.

 sobota 30. 5. 2026
od 10:00 do 17:00

 Jupiter club
Velké Meziříčí

Proč si udělat čas a přijít na Den vědomé síly?

- Poznáte svou přirozenou flow cestu a své osobní číslo – záměr duše.
- Spojíte se sami se sebou a začnete žít naplno to, po čem toužíte.
- Získáte větší jasnost při rozhodování a v životních výzvách.
- Lépe porozumíte chování dětí i partnera a začnete vědoměji komunikovat.
- Naučíte se obnovovat a harmonizovat svou energii.
- Nastavíte si jasný osobní záměr na další období.
- Vše si okamžitě prakticky vyzkoušíte, prožijete a nacítíte.

Vstupenky a více informací na webu janasvestkova.cz

HOTEL HAVLOV

PRESIDENT RELAX & WELLNESS RESORT

ROMANTICKÉ SVATBY

Řekněte si své „ANO“ v romantickém prostředí samoty Havlov nad malebným údolím řeky Bobruvky s výhledem do údolí Malé i velké romantické svatby až pro 300 osob (restaurace, vyhlídková terasa „Panorama“, nádvoří hotelu)

FIREMNÍ AKCE

Ideální prostředí vzdálené od civilizace pro pořádání kongresů, školení, teambuildingů a dalších firemních akcí

ŠKOLNÍ VÝLETY ŠKOLY V PŘÍRODĚ

Ideální místo pro děti na samotě, kde nebudete nikoho rušit

Ubytování v hotelových pokojích, 2 lůžkových chatkách a srubech
Restaurace s barem až pro 150 osob, venkovní zahrádka

Venkovní sportoviště na tenis, badminton a nohejbal
Bowling, billiard, šipky

Wellness centrum (vnitřní bazén, vnitřní a venkovní whirlpool, sauna, parní kabina, masérna s tropickým deštěm, rekondiční stoly SLENDER LIFE), krytá venkovní terasa PANORAMA s výhledem do údolí

Rybník s lekninovým jezírkem a ohništěm na táboráky

HOTEL HAVLOV, Žďárec 63, www.hotelhavlov.cz, tel.: 725 295 956

MUSIC DATA

PLUG & PLAY

AUDIOVIZUÁLNÍ A JEVIŠTNÍ TECHNOLOGIE. DOVEDENÉ K DOKONALOSTI.

PRODEJNA/SHOWROOM: U TRŽIŠTĚ 2246, VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Šárka Matyášková na galavečeru
Sportovce města

SANBORN: Chystáme desítky nových pracovních míst

Společnost Sanborn z Velkého Meziříčí prochází v posledních letech dynamickým rozvojem. Dnes je silnou strojírenská skupinou, která rozšiřuje své působení, výrobní kapacity a zakládá si na dobrém jménu.

Sanborn podporuje aktivity spojené se zdravím, i proto byl generálním partnerem Sportovce města 2025. „Ve sportu platí několik zásad: Umět si pomoci v týmu, být inspirací a také ctít fair play. To vše u Sanbornu platí. Jsme aktivní firma, která roste, a hlavně chce být nejlepší zaměstnavatel v regionu,“ vysvětlila Šárka Matyášková, personální a brand ředitelka společnosti. A dodala, že šikovní lidé si ve firmě přijdou na nadprůměrné výdělky.

Pozice firmy Sanborn zůstává stabilní především díky různorodé skladbě zákazníků a odvětví. „Dominuje u nás energetika a ropný průmysl. Vyrábíme komponenty pro velké dopravní prostředky, jako jsou vlaky a lodě, spolupracujeme s leteckým

i kosmickým průmyslem a posilujeme také naši roli v oblasti obrany,“ řekl ředitel společnosti Jozef Hajden. Podle něj má české strojírenství do budoucna silnou perspektivu, zejména díky důrazu na technologický rozvoj. „Budoucnost patří automatizaci a robotizaci. Zároveň ale platí, že šikovné lidi budeme potřebovat vždy. Proto je pro nás samozřejmé, že investujeme nejen do technologií, ale především do lidí,“ zdůraznil.

Právě lidé jsou nyní jednou z hlavních priorit firmy. Sanborn plánuje v souvislosti s růstem výroby výrazně posílit svůj tým a aktuálně hledá desítky nových zaměstnanců. Příležitosti nabízí jak zkušeným CNC seřizovačům, tak absolventům bez praxe. „Chceme ukázat, že dobře placenou a perspektivní práci lze najít i v našem regionu. Nabízíme zajímavé finanční ohodnocení a možnost profesního růstu. Aktuálně přijmeme 20 zkušených CNC seřizovačů s obsluhou a nabízíme za to až 100 000 korun náborový příspěvek,“ uvedla Šárka Matyášková.

Máte v sobě strojařskou DNA?

NABÍRÁME

CNC SEŘIZOVAČE S OBSLUHOU DO VELKÉHO MEZIŘÍČÍ

Těšíme se na vás

Jana Pětová
+420 777 580 809
jana.petova@sanborn.cz
Velké Meziříčí

**náborák až 100 000 Kč
28 dní volna
moderní strojní park**

přidejte se

Máj či květen, tedy pátý měsíc v roce, většinou oslavujeme jako čas lásky, stavění májí a oslav studentského života v podobě bujarých majálesů. V římskokatolické tradici jde naopak o dobu, kdy uctíváme Pannu Marii a slavíme májové pobožnosti. V neposlední řadě si připomínáme osvobození našeho města Rudou armádou. To však vzhledem k tragickým událostem, které jej doprovázely, ponese navždy a napříč generacemi bolestnou pachutí.

Ze zámku

Díl 52:

Odboj v archivním fondu

Výslechová místnost na radnici

Archivní fond mapující konec druhé světové války v Meziříčí patří vzhledem k vysoké vypovídající hodnotě k těm skutečně nejobsáhlejším. Je vyhledávaným cílem jak profesionálních historiků, tak amatérských badatelů, kteří v něm pátrají např. po okolnostech spjatých s vlastní rodinou, a jeho prostudování si vyžaduje několikadenní časovou dotaci. Čerpají z něj také studenti, kteří se snaží na téma povstání nahlížet objektivně a bez osobní zaujatosti. Postupem času však sledujeme, že ačkoliv nás od události letos dělí již jednaosmdesát let, každého, i rodově nezatíženého badatele toto téma nějakým způsobem strhne. Tuto skutečnost potvrzují i žáci základních a středních škol, kteří absolvují tematický program, nebo návštěvníci výstav zaměřených na konec války.

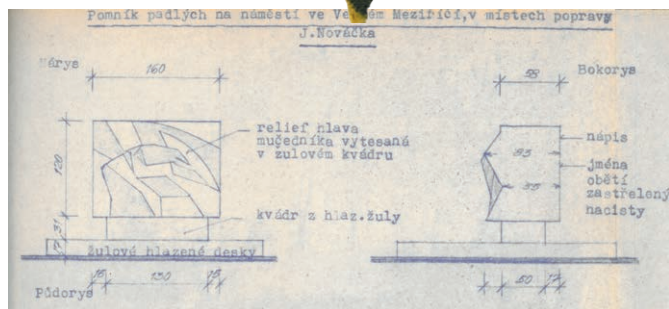
V nepřehledném množství materiálů můžeme nalézt mimo jiné 108 abecedně řazených dotazníků týkajících se tragických dnů 6. a 7. května 1945. Snahou respondentů bylo poskytnout co nejvěrnější popis události a zodpovědět dotazy, které se týkaly např. toho, zda „mají mezi popravenými někoho v příbuzenském poměru, kdo nařídil ozbrojení jejich syna, bratra, švagra či otce, čeho byli očitým svědkem v tyto dny.“

Zajímavá jsou i různá pátrání a bádání v záležitosti velkomeziříčské tragédie, kam můžeme zařadit třeba připomínky k svědecké výpovědi ve věci Miroslava Vetišky ve strojopisu z roku 1967. Ve fondu jsou uloženy také doklady německé činnosti za okupace z roku 1945 či vzkaz Jindry Nováčka z 6. května 1945, ve kterém „nabádá ke statečnosti, ale i opatrnosti.“ Nachází se zde i mnoho originálních letáků a vyhlášek z let 1938 - 1945, jako „Provolání nepodlehnutí zmatku“, oběžník „Odměna za pomoc při dopadení atentátníků“ či leták „Slovo některým českým lidem a partyzánům“.

V oznámení o úmrtí místního sklenáře Moritze Rufeisena, jehož osobnost připomíná také před čtyřmi lety instalovaný kámen zmizelých na Novosadech č. 18, se dozvídáme, že jmenovaný zemřel na následky věznění 1. 5. 1942 v Osvětimi.

Cennými položkami jsou pak látková Davidova hvězda či tři kusy náručních pásek odbojářů z května 1945, jakož i jmenný seznam členů revolučního odboje 7. 5. 1945 a jejich portrétní fotografie, dále fotografie výslechové místnosti na radnici, dokumentace z hromadného pohřbu 13. 5. 1945 na Karlově, řada novinových výstřižků, strojopisy a výpovědi včetně té od válečného zločince Johanna Powolného.

Památníky obětí odboje

Dílo, které vyšlo v 10 výtiscích v roce 1981, obsahuje seznam, fotografie a plány všech pomníků a pamětních desek na Velkomeziříčsku a Velkobítešsku. Práci na něm započal Ladislav Siler, tehdejší předseda historicko-dokumentační komise zdejší základní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků. Fotografie nechalo zhotovit velkomeziříčské muzeum, v jehož čele tehdy stál ředitel Bohuslav Mikulášek.

Dana Cejnková, Muzeum VM

**Tomáš Ouředníček:
MusicData se mění,
Velké Meziříčí zůstává**

TEXT: MARTINA VÁCHOVÁ
FOTO: MARTINA VÁCHOVÁ
A ARCHIV TOMÁŠE OUŘEDNÍČKA

Na první pohled to nejde dohromady. Hudební průmysl, roky budování firmy – a pak prach, horko a stovky kilometrů v poušti. Jenže pro Tomáše Ouředníčka to nejsou dva oddělené světy. Spíš dvě strany téže mince. Jedna vyžaduje přesnost, druhá odolnost. A obě, jak se ukazuje, i ochotu měnit směr ve chvíli, kdy by bylo jednodušší zůstat na místě.

Po městě se proslýchá, že MusicData končí. Co je na tom pravdy?

Nekončíme, naopak rosteme. Loni jsme dokázali zdvojnásobit obrát, což nás nutí víc se specializovat. Končíme pouze s prodejem hudebních nástrojů. Ve městě ale zůstáváme – a chceme tu být dál pro muzikanty. Jsme vděční za to, že jsme tu s nimi mohli vyrůst. Jen už si u nás nekoupí kytaru a struny, ale mikrofon a kabel ke kytáře.

Takže spíš proměna než konec?

Přesně tak. Je to další krok. Když chcete být v něčem opravdu dobří, nemůžete dělat všechno.

Jste dnes víc byznysmen, nadšenec pro hudbu a technologie, nebo automobilový závodník?

Kdybych měl odpovědět úplně upřímně, tak bych si jednou na náhrobek přál napsat „automobilový závodník“. Závodění je moje obrovská vášeň, ke které mě tak trochu přivedl i můj někdejší soused odnaproti – Ivoš Kaštan. K hudbě jsem se dostal přirozeně, živil jsem se jí, ale postupně se z koníčku stala práce. A závodění se naopak stalo únikem. Dakar buď vůbec nemusíte, nebo od něj nemůžete utéct.

Co vám ten únik dává?

Když si nasadíte helmu, všechno ostatní zmizí. Je to maximální koncentrace. Fyzicky vás to zničí, ale psychicky strašně posílí. V tom je to podobné jako podnikání – musíte být soustředění, připraveni reagovat.

Nebojíte se, že i od Dakaru budete jednou potřebovat utéct?

Cítím, že se to mění. V mém věku tělo přestává být v super kondici. Dakar byl doteď doménou starých chlapů, protože šlo hlavně o zkušenosti, jezdecké moudro. Teď přichází mladší generace a mění se charakter

závodu. Stává se z něj sprint. Už to není o tom dojet Dakar, ale získat co nejvíc bodů do mistrovství světa. A já mám zodpovědnost – rodinu, firmu. Nemůžu jet bezhlavě. O to víc mě těší, že můj syn začíná jezdit autokros a chce se tomu věnovat. Třeba mě jednou vystřídá.

Rodina je pro vás důležitá kotva?

Určitě. Děti mi dělají radost a všechny mají vztah k tomuhle městu. Nejstarší dcera Sarah tady vystudovala gymnázium, teď dělá doktorát v Oxfordu. Mladší dcera Veronika teď bude na gymnáziu maturovat a syn Matěj je v prváku. To propojení je pro mě důležité.

Co z Dakaru přenášíte do práce?

Jednak vytrvalost – moje motto je „Nikdy to nevzdám“. A pak schopnost prohrávat. To vás naučí víc než výhra. Ale zkušenosti z práce mi pomohly i v závodění – dokážu vyladit interkom tak, abychom si v kabině perfektně rozuměli, a taky díky zvukařině slyším věci, které jiní ne. V autě poznám každý nezvyklý zvuk. To je někdy výhoda.

Kdy a jak jste s firmou MusicData začali?

V roce 1992. Přestěhoval jsem se z Brna a zjistil jsem, že ve městě prakticky nejsou hudební nástroje. Byl jsem aktivní muzikant, tak jsme to zkusili. Bez zkušeností, bez peněz, ale s nadšením. Začínali jsme v malém prostoru na Obecníku, nad restaurací. Měli jsme pár kytar a kláves – pro nás tehdy obrovská investice.

Pamatujete si ten pocit?

Obrovská euforie. Byla to doba, kdy šlo začít prakticky cokoliv. A kolem nás se začala tvořit komunita muzikantů. To je něco, čeho si vážím dodnes.

V den otevření obchodu tam přišel dlouho-

vlasý kytarista, Ludvík Kyselý, který se pak stal naším prvním zaměstnancem. A je u nás už 33 let.

Ale jen kytary a klávesy už dávno neprodáváte.

Přidali jsme ozvučovací techniku, vzniklo malé nahrávací studio, začali jsme dělat koncerty... Postupně jsme rostli a stěhovali se do větších prostor – z Obecníku do domu u dolní brány, kde vzniklo malé nahrávací studio, pak na Malou stránku, odtud do „lodi“ u sv. Josefa, kde jsme začali dělat koncerty. Zkoušeli u nás muzikanti a různé kapely – Chinaski, Čechomor, Lenka Dusilová, Lenka Filipová, Aneta Langerová, Ewa Farna, Richard Müller a další. V Jupiter klubu jsme pak s nimi dělali veřejnou generálku, nízkonákladový koncert, a poté jsme ho rovnou stěhovali do Lucerny.

Se společností RentalPro se nám podařilo dobýt Prahu i z Velkého Meziříčí. Bylo to náročné, protože v té době se všichni Pražáci tvářili, že když jste přijeli z Moravy, musíte být neschopní.

Pomohla vám v tom i poloha města?

Hodně. Velké Meziříčí má skvělou pozici u D1 mezi Prahou a Brnem. A zároveň tu fungují vztahy. Známe se, pomáháme si. To by ve velkém městě nešlo.

To, že jsme z Velkého Meziříčí, byl na začátku handicap. V Praze se na nás dívali skrz prsty. Ale protože jsme se snažili nabízet tu nejvyšší kvalitu a byli jsme cenově efektivní, dokázali jsme to. Dělalí jsme koncerty obrovských hvězd, byli jsme u projektů jako O2 aréna, pro Bílý dům jsme zajišťovali návštěvu Obamy v ČR. Nasbírali jsme hodně zkušeností – z velkých eventů, zahraničních turné. Měli jsme kamiony a spoustu techniky, už i loď nám začala

být malá. Proto jsme udělali další odvážný, velký krok, koupili jsme halu kablovky, kde mělo posléze vzniknout obchodní centrum a v roce 2014 se přestěhovali ke Kauflandu.

Přesto jste postupně opustili koncertní produkci. Proč?

Nedalo se dělat všechno naplno. Museli jsme si vybrat. A ukázalo se, že naše síla je v profesionálních instalacích – ozvučení, osvětlení, technologie.

Dnes se ale měníte znovu. Co vás k tomu vede?

Změna trhu. Internet změnil chování zákazníků. U hudebních nástrojů jsme naráželi na to, že lidé si je k nám přišli vyzkoušet a pak koupili jinde. To není udržitelné. Já razím to, že všechny peníze, co můžu, se snažím utratit tady ve městě, podporovat zdejšího obchodníka. Je to důležité pro růst města. A čínské obchody, které podnikají podle zcela jiných pravidel, tady ničí trh.

A my chceme být nejlepší – to znamená soustředit energii tam, kde máme největší hodnotu. Důležité jsou pro nás profesionální instalace. Máme v nich úžasné reference. Vybavili jsme největší arénu v zemi – O2, největší fotbalový stadion – Eden, Obecní dům v Praze, dodáváme Národnímu divadlu, České televizi. Vážíme si i práce pro Velké Meziříčí. Vybavili jsme nový sál Jupiter clubu, dělali jsme osvětlení rozhledny, zvuk na zimním stadionu, budeme dodá-

vat vybavení pro novou knihovnu, spolupracujeme se základní uměleckou školou, s Muzikanty dětem a dalšími. Vrchol naší činnosti byl v roce 2025, kdy jsme postavili Horáckou multifunkční arénu v Jihlavě – nejen zvuk a světla, ale i připojení videotechniky, jevištní technologii. Byl to pro nás velký projekt, který jsme zvládli na jedničku.

Na co se tedy soustředíte teď?

Horácká aréna je dnes příkladem pro ostatní města. Ozývají se nám další. Na to se musíme soustředit. Začínáme udávat tón, a to znamená naprostý fokus. Proto jsme se museli s těžkým srdcem rozhodnout, že se vzdáme hudebních nástrojů a budeme dělat to, v čem jsme nejlepší. Je to profesionální ozvučovací a osvětlovací technika, jevištní technologie. A chceme jít ještě dál.

Znamená to, že se z města postupně „odpojíte“?

Naopak. Chceme tu vybudovat unikátní kreativní centrum pro imerzivní audio – pohlcující zvuk. Umožňuje, aby každý divák měl plnohodnotný zážitek a co největší požitek. Je to technologie, která umožní změnit akustiku prostoru. Muzikant přijde a může si „zahrát“ třeba v koncertním sále světové úrovně, jako je třeba Carnegie Hall. Zní to jako pohádka, ale opravdu to funguje. Pokud se to podaří, bude zde

centrum pro velkou část Evropy – Česko, Polsko, Slovensko, Maďarsko, Rakousko i Německo.

To zní ambiciózně.

Je to výzva. A dává mi smysl, aby taková věc vznikla právě tady. MusicData byly, jsou a budou spojené s Velkým Meziříčím.

Když se ohlédnete zpátky, čeho si vážíte nejvíc?

Lidí. Zákazníků, ze kterých se často stali přátelé. A toho, že jsme mohli být součástí místní hudební scény. Pokud jsme tady pomohli někomu začít hrát, má to pro mě velkou hodnotu.

A co vás žene dál?

Nechci být největší. Chci být nejlepší. A mít dobré jméno. Dnes už spousta lidí z Itálie, Francie, Německa ví, že existuje Velké Meziříčí, protože nás znají.

Chtěl bych, abychom byli technologicky vespělá firma, trendy a měli spoustu spokojených zákazníků.

Když se vrátíme na začátek – k poušti a nejistotě – dává vám to celé větší smysl?

Ano. Nejde o to mít všechno pod kontrolou. Spíš vědět, proč jedete. A být připraven změnit směr, když je potřeba.

Možná právě v tom se potkává Dakar i podnikání. Ne v rychlosti, ale ve schopnosti pokračovat – i když cesta vede jinudy, než jste si původně představovali.

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Dolní Radslavice: Dufkův kříž

Tento kříž najdete u polní cesty na okraji malého lesíku jihovýchodně od vesnice. Jedná se o mohutný kamenný kříž s figurami Krista a Panny Marie v barvě kovu. Pod figurou Panny Marie je kovová destička s nápisem: Ke cti a chvále Boží / věnuje rodina / Dufkova / z Dolních Radslavic. Kolem kříže je torzo ohrádky. Rodina Dufkova žila a žije v Dolních Radslavicích v domě číslo popisné 3. Panský hajný a domkář František Dufek se naro-

dil 25. března 1855 v Dolních Radslavicích v domě číslo popisné 13 (dnes již neexistuje), a to jako syn domkáře Františka Dufka (narozen 3. dubna 1827 v Rozích, zemřel 3. června 1899) a jeho ženy Marie (narozena 1. srpna 1832) rozené Chalupové z Jablonoňova. Rodiče se brali 4. února 1856 a tímto sňatkem František Dufek svého syna legalizoval.

Dne 10. února 1885 se František Dufek v Rudě oženil s Marií (narozena 2. červen-

ce 1859), dcerou domkáře z Jablonoňova číslo popisné 31 Josefa Krátkého a jeho ženy Kateřiny rozené Filové.

Dne 17. listopadu 1885 se jim narodila dcera Františka, 8. prosince 1889 dcera Marie (dne 6. září 1921 se provdala za Františka Doležala). Krátce po roce 1890 se přestěhovali do domu číslo popisné 3 a v něm se 16. října 1898 narodil syn František (dne 6. února 1923 se v Budišově oženil s Annou Doležalovou).

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Františka Bureše zradil syn přítele

František Bureš z Mostiště šťastně prošel řadou bojišť první světové války, absolvoval legionářskou anabázi. Smrt ho dohnala až během války druhé. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

František Bureš se narodil 13. října 1890 v Mostištích v domě číslo popisné 15, jako syn čtvrtlánika Tomáše Bureše, jenž byl synem pololánika z Vídně Tomáše Bureše a jeho ženy Antonie rozené Francové. Matkou Františka byla Františka, dcera Jana Zigmunda z Dolních Borů a jeho ženy Anastázie rozené Zigmundové.

Hned jak vypukla válka, rukoval František do Jihlavy ke svému 81. pěšímu pluku. Dne 26. listopadu 1914 byl vyslán na rozvedku a padl do ruského zajetí, stalo se tak u Zaverče. Své zajetí trávil v Novonikolajevsku, kde pracoval na poli. Dne 14. června 1917 se v Moškovu přihlásil do legií a 12. května 1918 byl přijat a zařazen k 11. střeleckému pluku. Domů se vracel na lodi Teucer, která z Vladivostoku vyplula 7. června 1920 a 20. července 1920 zakotvila v Port Saidu. Tam se celý transport přemístil na loď Huntspill, která 27. července 1920 dorazila do Terstu. Pak následovala cesta vlakem domů.

Po návratu hospodařil na rodinném majetku. Dne 21. listopadu 1922 se v Rudíkově oženil s Růženou (narozena 22. prosince 1894), dcerou rolníka z Rudíkova číslo popisné 72 Františky Dopity a jeho ženy Josefy rozené Dobrovolné.

V Mostištích byl jeden čas i radním. Pak přišla druhá světová válka a František Bureš se zapojil do odboje, konkrétně do partyzánské skupiny Tau - R3. Na podzim roku 1944 u sebe ukrýval Miroslava Vlčka z Tišnova (syn jeho kamaráda z legií), ten tvrdil, že utekl z Německa z nucených prací, doopravdy však byl konfidentem gestapa. V té době štábní košťál z Velkého Meziříčí přivedl k Burešům šest uprchlých ruských zajatců.

Brzy začalo zatýkání. Zajat byl 3. listopadu štábní košťál, který byl ubit při výslechu v Jihlavě, řídicí učitel František Blecha (vátku přežil), úředník Jaromír Blecha (zemřel při pochodu smrti ze Saalu do Dachau 24. dubna 1945) a elektrotechnik Jiří Šreiber (prošel několika koncentračními tábory, zemřel ve francouzské vojenské nemocnici v Donau-Eschingenu 6. července 1945). Zatčen byl i František Bureš, byl tvrdě vyslýchán a veškerou vinu hodil na svého syna Stanislava, a to proto, že předpokládal, že syn uprchl a je už v bezpečí. V tom se nemýlil. Stanislav se nejprve ukrýval po známých v Mostištích a nakonec se přidal k partyzánské skupině, se kterou se zúčastnil 7. května 1945 přestřelky u Oslavičky.

František Bureš skončil v koncentračním táboře Flossenbürg, kde po něm mizí veškeré stopy. Pravděpodobně zahynul za pochodu smrti.

Konfident Vlček dostal za svoji „práci“ šedesát tisíc korun. Moc si jich ale neužil. U Dědkova ho dostihli partyzáni a bez milosti ho na místě popravili. Jeho pomocníci Arnoštka Babákovou stihl stejný osud. Popravena byla u Vídně.

Petr Chňoupek

POMŮČKA: ANON SNAPS	SEZVATI	ČASOPIS VYCHÁZE- JÍCÍ TÝDNE	ZNOVU		OKRÁDAT	VZOREC OXIDU BORU	LIBERECKÉ VÝSTAVNÍ TRHY (zkratka)	VOJENSKÝ ÚKRYT	ŽVANEK	POBUDA		SÍLA	ZNAČKA ELEKTRON- VOLTU	4. TAJENKA	MRAŽENÉ SMETA- NOVÉ KRÉVY	
POČET PROCENT CELKU				ZAKULA- CENOST CYKLO- HEXANON							SEČNÉ ZBRANÉ					
3. TAJENKA											OBILNINA LATINSKY „A“					
OBLEČENÍ						POUZDRO NA ŠÍPY UCHAZEČ							INICIÁLY LITERÁTA KIPLINGA OREL			
POVAHA							ZAPISOVAT JMÉNO DESTIN- NOVÉ					ČÁSTI TYDNE TERÉNNÍ ZÁVOD				
KTERÝŽTO			VÝŠE NEŽ POTAH STĚN					ZKR. TLA- KU KRVE DRANCO- VÁNÍ			PASTA INICIÁLY ZPĚVAČKY ROSSOVÉ					
SEKNOUT				STUPEŇ RYCHLOSTI SETNINA						DIVADELNÍ HRA ŘECKÉ PÍSMENO						
AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK					ŽÁR (básnický) ZNAČKA STRONCIA				STŘEŠNÍ KONSTRUK- CE NĚMEC					DRŽITEL	OZDRA- VENÍ	
	VÝT	MÍSTO 1. TAJENKA					VYSOKÉ KARTY VELKÝ ŠKOPEK				SENOSEČE BOUDY PASTEVCŮ					
TEPLÉ OBLEČENÍ						KOŘALKA ZNAČKA POČÍTAČŮ						NĚCO SILNÝ PROVAZ				
DRUH MASA					SLOVENSKY „POKUD“ LAKOMEK			ČESKÝ HEREC KTERÁ					SLOVENSKY „SE“ SLAVNÁ UMĚLKYNĚ			
ČÁSTI HRNCE				POZICE NA NOHOU JIRÁKOVY JMÉNO				POHÁD- KOVÁ POSTAVA BÝK								
SLOVENSKY „CO“			STĚC V KAPKÁCH KANTOVY INICIÁLY							DOMÁCKY ANNA ZNAČKA NIKLU						
VYDAVATEL							2. TAJENKA									
BLOUDITI							OPERNÍ PISEŇ					AVŠAK				

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 22. května 2026 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či osobně do redakce.

FRANTIŠKOVSKÝ POTOK

Územím města protékají Oslava a Balinka, to je všeobecně známo. Máme ovšem ve městě i další toky, které sice nemají takový význam jako dvě zmiňované řeky, ale k městu taktéž neodmyslitelně patří.

Jedním z nich je Františkovský potok, který není nijak dlouhý a většinu své cesty trávil v zalesněném údolí (tajenka 1) města. Ale to už je dnes minulostí. Intenzivně se připravuje výstavba obchvatu města a zmiňované zalesněné údolí je dnes již odlesněno a samotná stavba výrazně změnila i tok samotného potoka.

Františkovský potok pramení v polích v lokalitě (tajenka 2) mezi kopcem Fajták (neplést si s Fajtovým kopcem) a lesem Bučí. Směřuje na jih, aby podtekl dálnici D1 a obtekl z východu hřbitov na Karlově, pak podtekl silnici II/602 (ulice Karlov) a na začátku údolí vytvořil malý rybníček. Směřuje dál na jih již zmiňovaným údolím. Zhruba v jeho polovině do své náruče přijme vody bezejmenného potůčku, jenž pramení pod (tajenka 3) na Dolní Radslavice, kousek od místa, kde se najíždí na dálnici D1 (směr Praha). I na tomto potůčku je rybníček, a to za čerpací stanicí u výpadekky na Velkou Bíteš.

Františkovský potok se pak proplete mezi garážemi, aby podtekl ulici Františkov a hned za ní se zlomil o devadesát stupňů (doleva), pod památníkem obětí velkomezirické tragédie se spojil s řekou Oslavou a spolu s ní pospíchal do řek Jihlavy, Dyje, Moravy a nakonec Dunaje a skončil svou pouť v (tajenka 4) moři.

Tajenka z minulého čísla:

podhradí, krajinou, Loupežníku, Jordánek

Výherce z minulého čísla:

Jana Netolická, Mostiště

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

Kaplička v Mostištích

Na kopci nad vesnicí Mostiště stojí pěkný kostelík. Vydáme-li se cestou k Vídni, spatříme nedaleko něj malou kapličku. V době, kdy zde kaplička ještě nestála, často zde pocestní mívali různá vidění. Jednou tudy šel rychtář z Borů. Měl jakési řízení v Meziříčí na zámku, zdržel se až do tmy a teď se vracel domů cestou přes Rakůvky. Byla tma jako v pytli, klopýtal po cestě a už se těšil, až bude doma. Prošel Mostiště, a když se blížil k mostu přes řeku, spatřil po pravé straně temnou postavu. Aspoň nepůjdu sám, napadlo ho. Slušně pozdravil: „Chval každý duch Hospodina.“

„Chval si ho sám,“ ozvalo se místo odpovědi. Rychtář se vyděsil, to nebude obyčejný pocestný, to je duch. Přidal do kroku, ale duch zrychlil také. Běžel do kopce, ale duch stále za ním. Teprve na tom místě, kde dnes stojí kaplička, začal se duch zmenšovat, až nakonec zmizel úplně. Rychtář doběhl domů polomrtvý a dlouho trvalo, než se uzdravil.

Podobné příběhy se zde opakovaly častěji. Teprve když na tom místě postavili kapličku s obrazem Bohorodičky, duch se přestal zjevovat.

Kalendář akcí

Kino

6. 5. 2026, 19:00

Neboj, dýchej, čaruj

7. 5. 2026, 19:00

Spasitel

8. 5. 2026, 19:30

Ďábel nosí Pradu 2

9. 5. 2026, 19:30

Mortal Kombat II

10. 5. 2026, 18:30

Michael

14. 5. 2026, 19:00

Billie Eilish – Hit me Hard and Soft: The Tour

22. 5. 2026, 19:00

30. 5. 2026, 19:30

Mandalorian a Grogu

27. 5. 2026, 17:30

Farma zvířat

28. 5. 2026, 19:00

Drama

29. 5. 2026, 19:30

Pasažér

31. 5. 2026, 18:30

7. 6. 2026, 18:30

Pět švestek

Koncerty

13. 5. 2026, 19:00

Velký sál Jupiter clubu

Duo Tesařová & Laštovičková

Koncert je součástí cyklu KPH

16. 5. 2026, 19:00

KD Měřín

Mistříňanka - Rodná naše

Moravo

20. 5. 2026, 19:00

Koncertní sál Jupiter clubu

Šansonárium

Autorský písňový recitál

21. 5. 2026, 17:00

Velký sál Jupiter clubu

Koncert pěveckých sborů

Sluníčko a Slunko

22. 5. 2026, 19:00

Velký sál Jupiter clubu

Muzikály naruby

22. 5. 2026, 14:00-17:00

ZUŠ OPEN

23. 5. 2026, 13:30

Jupiter club

MUZIKANTI DĚTEM 2026

13. 6. 2026, 13:30

Velký sál Jupiter clubu

Velkomeziříčské pouťovky

16. 6. 2026, 19:30

Velký sál Jupiter clubu

Concentus Moraviae

Epoque quartet

19. 6. 2026, 20:00

Velký sál Jupiter clubu

Robert Křesťan se skupinou

Druhá tráva

Divadlo

14. 5. 2026, 18:00

15. 5. 2026, 19:00

16. 5. 2026, 19:00

17. 5. 2026, 15:00

Velký sál Jupiter clubu

Divadlo Ikaros: DONAHA!

26. 5. 2026, 19:00

Velký sál Jupiter clubu

Všechny báječné věci

6. 6. 2026 v 19:00

Velký sál Jupiter clubu

Romeo, Julie a tma

11. 6. 2026, 19:00

Velký sál Jupiter clubu

Fichtl - Příběh z doby, kdy

život běžel na jeden válec

VGS

26. 5. 2026, 16:30

Kinosál JC

Libor Smejkal

Projekce starších filmů

2. 6. 2026, 16:30

Kinosál Jupiter clubu

Josef Suchý - katolický básník

a vězeň padesátých let

Různé

7. 5. 2026, 17:00

Hřbitov na Karlově

Pietní vzpomínka

obětí 2. světové války

a velkomeziříčské tragédie

9. 5. 2026, 10:00-13:00

Kavárna a bistro Kovomat

Brunch & Paint

Empowering women

9. 5. 2026, 9:00-17:00

Zahrada Husova domu

Férová snídaně

10. 5. 2026, 15:00

Zahrady Rozmarínek

Jak správně založit trávník

10. 5. 2026, 10:00-12:00

Parkoviště ve Svitě

5. setkání historických vozidel

10. 5. 2026, 11:00

Pouť v Olší nad Oslavou

sv. Jan Nepomucký

13. 5. 2026, 19:00

Showroom/prodejna MusicData

Montana Stomp

17. 5. 2026, 14:00

Hřiště za hasičkou

Dětské odpoledne s hasiči

17. 5. 2026, 11:00

Ateliér Rudolfa Brančovského

ve Lhotkách

Den otevřených dveří

17. 5. 2026

Pouť ve Svařenově

sv. Jan Nepomucký

24. 5. 2026, 14:00

Nauč psa

cvičák za Kauflandem

Sraz australských ovčáckých

psů

23.-24. 5. 2026, 9:00-17:00

Fotbalové hřiště Jabloňov

Výstava historických traktorů

a strojů Jabloňov

30. 5. 2026, 13:30

Slavnostní otevření dětské

skupiny Sluneční na Hliništích

Velký dětský den

31. 5. 2026, 15:00

Zahrady Rozmarínek

Co by nemělo chybět ve vaší

bylinné lékárnice

7. 6. 2026, 9:00

Nauč psa

cvičák za Kauflandem

Sranda závody

Nadační fond FPL

11. 5. 2026

Velký sál Jupiter clubu

Talk show s děkanem lanš-

krounským Zbigniewem Czen-

dlikem

21. 5. 2026

Denní stacionář Nesa

Společně pro dobrou věc

Slavnostní otevření zahradního

domu v denním stacionáři Nesa

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomezirisko.cz